HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2014

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 46. Sobota (Saturday) 13. listopadu (November) 1976 Cena 25 centů

—1956— LISTOPAD —1976—

Před dvaceti lety se celý Maďarský národ i s "lidovou armádou" postavil Sovětům na odpor. Dovolával se svobody se zbraní v ruce — a Kruščev — i bez Brežněvovy doktríny — nazval maďarské povstání kontrarevoluci "nepřátel socialismu", poslal do Maďarska hordy Rudé armády, dal jim rozkaz nemilosrdně zabíjet a pro spoutaného maďarského premiéra Imre Nagyho dal v rychlosti postavit šibenici. — V srpnu L.P. 1968 lid Československa chtěl také svobodu. Na nikoho při tom nestřílel. Brežněv si vymyslil svoji doktrínu a brutální krvavou invasi nazval přátelskou pomocí těm, "kteří o ni žádali". I když se nám zdá, že na to všechno svobodný svět nějak rychle zapomíná a raději mluví o 59. výročí Velké bolševické říjnové revoluce, nikdy nezapomínejme, že žádné násilí nemůže trvat věčně. — Všeho do času — Pán Bůh na věky!

ENGLISH SECTION INSIDE

Uprchlíci vyprávějí o masakrech v Angole

Johannesburg. — Angolské a kubánské armádní jednotky podnikají v těchto dnech v Jižní Angole velkou ofensivu pro vyhlazení zbytků pro-západního hnutí UNITA, které dále vede proti marxistickému režimu Angoly guerilovou válku. Vesnice, podezřelé z kolaborantství, nebo ze sympatie ke guerilům, jsou bez milosrdenství vypalovány a ničeny, jejich pole pustošena, dobytek pobijen, ženy znásilňovány a muži usmrcováni.

Toto vyprávějí uprchlíci z Angoly, jichž přišlo o minulém weekendu do Jihozápadní Afriky na 3,000. Počet uprchlíků z Angoly se však zmenšuje, protože místní podzemní guerilové hnutí SWAPO kolaboruje s Angolany i s Kubánci. Z pohraničí Jihozápadní Afriky je možno vidět na angolské straně hořící černošské vesnice a slyšet střelbu z děl a automatických zbraní.

Situace v Libanonu je stále zmatená

Bejrut. — Syrská armáda v Libanonu, čítající 21,000 vojáků, začala v pondělí 8. listopadu zastávat svou roli arabské mírové armády, to jest zajišťovat zachovávání příměří v této zemi. Její oddíly směřují k Bejrutu; všude na cestách odstraňují postavené barikády. President Libanonu Elias Sarkis vyzval už v neděli občany své země, aby spolupracovali s dozorci armádou arabských sousedu, protože to je jediný možný způsob, jak zabránit dalšímu krveproliti. V arabské mírové armádě, která má čítat 30,000 mužů, budou také vojenské jednotky Saúdské Arábie, Sudanu, obou Jemenu, Libye a Spojených arabských emirátů.

V úterý 9. listopadu však došlo k novým k novým bojům v Bejrutu, u přístavu Tripolis, na severu země, na jihu Libanonu a v horách východně od Bejrutu. Střílelo se z děl i moždířů. Kromě toho důstojníci pravicových libanonských armád varovali presidenta Sarkise, že střelbou bude zmařen každý pokus syrské mírové armády, obsadit posice jimi drženě.

Zemské otřesy pocítěny v pěti zemích

Teherán. — Zemský povrch je rozdělen asi do 20 tuhých vrstev, 30 až 50 mil tlustých velkých i malých, které jsou ve stálém pohybu; plují totiž po žhavém, tekutém jádru země podobně jako ledové kry plují ve vodách arktického moře. Tam, kde se tyto "desky" stýkají, dochází k sopečné činnosti a k zemětřesení.

Ve dnech 6.—8. listopadu došlo opět k novým bojům v zemích, na místech, kde se různé povrchové desky stýkají: v Salonice v Řecku, v severovýchodním Iranu, v čínské provincii Yunnan, ve středním Japonsku a na severním Japonsku a na jihu filipinského ostrova Mindanao. Zároveň došlo k výbuchu sopky Merapi na indonéském ostrově Jávě. Všechny tyto otřesy měřily méně než 7 stupňů desetimístné Richterovy stupnice. Velká zemětřesení mají na této stupnici míru sedmi stupňů a více.

Ztráty na lidských životech byly hlášeny pouze z Iranu, kde v horské vesnici Vandik zahynulo v troskách domů 17 lidí.

Historická událost české Ameriky

PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ NAVŠTÍVIL CLEVELANDSKÝ KARLÍN

Čtvrtek 28. října 1976 se stal mimořádně památným dnem nejen pro Českou síň Karlín v Clevelandu, pro všechny clevelandské krajany, ale vešel také do historie české Ameriky. Bylo to poprvé, kdy president Spojených států navštívil českou síň — a nepochybně prvně síň kterékoliv etnické skupiny.

Význam této události neslábne ani ve stínu nepříznivého výsledku voleb pro presidenta Forda.

President Gerald Ford v rámci své volební kampaně se rozhodl navštívit Cleveland a přijal návrh starosty města Ralpha J. Perka, aby promluvil v České síni Karlín k představitelům národnostních skupin velkého Clevelandu. Národnostní hnutí (American Nationalities Movement of Ohio) založil před 11 lety Ralph J. Perk, který je jeho čestným chairmanem, předsedou je rumunský právník Nicholas A. Bucur, výkonným ředitelem br. Václav Hyvnar. Národnostní hnutí sdružuje 25 etnických skupin, bez rozdílu zda jejich členové jsou republikáni, či demokraté. Byli tudíž ve čtvrtek 28. října v Karlíně nejen stoupenci Fordovi, ale také mnoho stoupenců strany demokratické.

Vítací průvod se řadil na vých. 49. ulici a Fleet Avenue, v blízkosti kostela sv. Jana Nep. — kam přijela krátce před šestou hodinou večerní presidentova limuzína. Presidenta Forda provázeli jeho syn Michael, mayor města Ralph J. Perk, ohijský guvernér James Rhodes, senátor Robert Taft, Jr. a býv. senátor Frank Lausche. V čele průvodu, který se brал po Fleet Avenue směrem k síni Karlín vedla presidenta pochodující čestná četa clevelandských Sokolů s historickým sokolským praporem, neseným starostou jednoty Tyrš, br. Karlem Vávrou. Ve skupině též byli starosta Sokolské župy Severovýchodní br. Edwin Jiroušek a starosta Sokola Cleveland - Čech - Havlíček bratr Frank Kavan. Krojovaná kapela Dunajských Švábů vyhrávala do kroku. Tisíce občanů, studentů a mládeže i stovky lidí v národních krojích (středojiho- a východoevropských i mexických) lemovali ulice a zaplnili přilehlá parkoviště u síně Karlín. Samozřejmě, že přišel každý kdo mohl ze čtvrti Karlín i ze sousední čtvrti Žižkov (Broadway a okolí čes. kostela Panny Marie Lurdské) a Poláci ze čtvrti Varšava (kolem kostela sv. Stanislava). Přišli bez rozdílu svých politických sympatií. Vítali radostným a šťastným jásotem ve své čtvrti presidenta Spoje-

(Dokončení na str. 8.)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

K VOLBÁM, KTERÉ SE NÁS TÝKALY; Z VIETNAMU A KOREJE

Týkaly se nás v uplynulých týdnech volby ve dvou státech, v Československu a v Americe, přesněji u nás, v USA. Časově dřívější byly ty, které se konaly o víkendu 23. a 24. října v naší staré vlasti, od soboty poledne do nedělního rána, aby se nenarušil pracovní čas — a tak mají samozřejmě ve zpravodajství přednost.

Možná jste se dočetli již z jiných pramenů, že dopadly znamenitě. Přesně a možná ještě akurátněji — tak, jak si to jejich komunističtí organizátoři přáli. Cituji vám z úřední zprávy: "Voleb se zúčastnilo 99,7 procent registrovaných voličů, pro kandidáty Národní fronty na poslance Sněmovny lidu hlasovalo 99.97 procenta, pro kandidáty Národní fronty na poslance Sněmovny národů hlasovalo 99.97 procenta voličů. Také do České národní rady, Slovenské národní rady a národních výborů byli zvoleni všichni kandidáti."

Ona byla — jak víte z našich předcházejících zpráv — zase jenom takzvaná "jednotná kandidátka" a tak co voličům zbývalo!

Zbývalo jim zařadit se za nějakou tu místní kutálku a jít společně k volebnímu lokálu a pod nějakým tím rudým praporem házet lístky souhlasu. Neodevzdávali je možná z přesvědčení, ale nepodceňujme tu sílu, již představuje dnes již skoro tři desítky let stará "tradice" ignorovat opravdově vlastní stanovisko a podřídit se stádovému hlasování. Kdysi byl "vůdcem" s největším počtem hlasů Klement Gottwald (1948), pak Zápotocký, pak zase jakýsi Antonín Novotný (1954—1968), a nyní bývalý odpůrce obou předcházejících: Husák. Je možné konstatovat, že pokud jde o procenta volebních hlasů, dosahuje zatím nejperfektnějších "výsledků".

Uštěpné poznámky na jméno "Husák" tu nejsou samozřejmě na místě, neboť 99 celých procent a ještě jednou skoro 99 setin svědčí buď o manipulaci myšlení československých občanů, nebo o manipulačním umění volebního aparátu. Protože nás s naším bývalým domovem spojují opravdové city — doufejme v to druhé. Že se totiž nějak švindlovalo — že to tradičně demokratické v národech Československa zůstalo přes volební patálie nenarušeno.

Jak jinak se poslouchalo zpravodajství o volbách ve Spojených státech! Směli existovat soupeři a ten mírně přehlasovaný se ihned přihlásil ke konstruktivní spolupráci v opozici. A je každému přirozené, že v opravdové demokracii, jakou ta naše americká bezesporu je, nemůže volební vítěz nebrat ohled na názor těch, kteří s ním nesympatizovali. Avšak nejdůležitějším dodatkem k oněm pocitům, jež máme z opravdu svobodného rozhodování, je ten, že víme, že informace o volbách tady u nás se dostanou i do Československa. Nějaký ten "komouš" se pokusí dokázat, že Amerika je "rozdvojena", zatímco za Husákem jde 99.97 procent všech ... Muž z lidu, člověk obecný se jistě zamyslí a zauvažuje. Předpokládám, že nikoliv ku prospěchu totality.

□

NEJNOVĚJŠÍ Z VIETNAMU

Víte z dřívějších Sloupků a informací H.N., že Vietnam je dnes "sjednocený", že severní a jižní jsou jedním "státem diktatury proletariátu". Citovaný název je oficiální, dospělo se k němu po výsledcích také 99ti procentních "voleb" z 25. dubna letošního roku "na historickém prvním zasedání Národního shromáždění sjednoceného Vietnamu", jež se konalo v sobotu 3. července 1976. V onen den začala — cituji komunistický tisk — "slavná kapitola Vietnamu". Všech 492 poslanců "vyjádřilo důvěru v moudré vedení Vietnamské strany pracujících". Dověděli jsme se, že z jejich jednání "vzešla první socialistická republika v jihovýchodní Asii", která "vybuduje moderní průmyslově zemědělský stát". Začalo, napsaly noviny zpoza komunistické opony, "radostné období socialistického rozvoje". Socialistického?

Vietnamské komunisty lze označit za opravdové žáky nebožtíka Lenina. Ten se dostal v Rusku k moci s pomocí císařsko-německého kapitálu a udržel ji pak tím, že do politické rovnice "Sověty (— které vyrobil jako správní orgán —) plus elektrifikace rovná se komunismus". Na tu "elektrifikaci" si pozval mimo jiné kapitál americký. Prezidenty USA byli tehdy (1921—1933) Harding, Coolidge a Hoover. Kdyby to někoho zajímalo, byli to členové Republikánské strany, což ovšem nehraje roli, neboť USA jsou demokracií, kde prezident je jen částí administrativy a sotva je možné ho vinit za rozhodnutí, jež se až později projeví jako nemoudrá.

Vietnamci "jedou" přesně podle Leninova plánu. Dočetl jsem se v evropských časopisech, že vyzvali "platebně silné investory z USA, Japonska a Evropy, aby spolu s komunisty zakládali podniky, na nichž budou mít účast 49 procent". Viz například německý DER SPIEGEL z 11. října tohoto roku, který jen doplňuje informace třeba švýcarského NEUE ZUERCHER ZEITUNG a novin francouzských atd.

Když dne 30. dubna 1975 padl jiho-vietnamský Saigon (dnes "Město Ho-Či-minhovo") pracovalo v oblasti jeho dřívější vlády 125 francouzských podniků — kaučukové, čajové, kávové plantáže, banky, pojišťovny a obchodní domy. Formálně je převzaly "dělnické výbory", Francouzi však dále dirigují výrobu a obchodní transakce. Japonské firmy Sanyo Electric (výroba televizních přijímačů a tranzistorů) a Matsyshita Electric zůstaly také v zemi a mají rozšířit výrobu o pračky a ledničky. — V hledání oleje se zdály být úspěšné americké firmy Shell a Mobil Oil s francouzskou Elf-Aquitaine, a vietnamská komunistická vláda je prý nyní animuje, snaží se získat pro další spolupráci. Heslo je nasnadě: Dejte peníze a "know-how", my dáme moc, kterou teď máme, abyste nám zaměstnali naše dělníky ...

Z toho, co jsem uvedl, vyplývá ještě jedno hodné pozornosti: Vietnamský "stát diktatury proletariátu", zdá se, vůbec nezajímají nějaká ideologická stanoviska ať již Pekingu nebo Moskvy. Prozatím se naplňuje předpověď oněch znalců vývoje v jiho-východní Asii, kteří tvrdili, že Hanoj se bude snažit využít rozporů v komunistickém bloku pro vybudování vlastní silné pozice, jež ji umožní spoludiktovat politický vývoj v této důležité části světa.

□

ZE DVOU KOREJÍ

Posledním mocensky rozděleným státem v Asii zůstává Korea, země s pradávnou historií, pak dlouho cosi jako japonská provincie, dnes komunistický stát na severu a silně protibolševický na jihu. Na válku 1950—1953 vzpomíná mnoho Američanů, kteří tam bojovali pod vlajkou Spojených národů, aby se Korea nestala cele komunistickou. V poslední době se tato země dostala do zpráv světového tisku incidentem, který na hranici dvou světů stál životy amerických vojáků, pověřených spolu se zástupci jiných národů je střežit (HN 4. září).

V minulých dnech oživila komunistickou "Demokratickou "lidovou republiku" pro čtenáře některých novin jiná informace, která její "diplomaty" prokazatelně odhalila jako pašeráky omamných jedů. Stalo se začátkem května minulého roku, že egyptští celníci na letišti v Kairu objevili mezi "zavazadly dvou Severo-Korejanců sedm beden s hašišem v ceně odhadnuté na 3 miliony dolarů. Náhodně přítomný diplomat z Dánska rozpoznal v jednom ze zadržených svého "kolegu" z Kodaně a ohlásil to příslušným orgánům, které pak věnovaly severo-korejskému velvyslanectví zvýšenou pozornost.

Přišlo se mimo jiné na to, že čtyři (podle zpráv) "jinak asketicky žijící" reprezentanti Severní Koreje "spotřebovali" za 8 měsíců 4 miliony od daní osvobozených cigaret a desetitisíce lahví lihovin, kupovaných rovněž bezcelně s diplomatickým pasem. Pátrání dále ukázalo, že překladišti hašiše byly také diplomatické mise Severní Koreje v Norsku, Švédsku a Finsku. Nyní vlády těchto zemí společně zakročily. Pachatelům zaručovaly mezinárodní úmluvy imunitu — mohli být jen vypovězeni. Pokud jde o Dánsko, nahradili je okamžitě "diplomaté", akreditovaní ve Východním Německu.

Všeobecně se soudí, že odhalení pašeráci a zároveň obchodníci s omamnými jedy jednali podle pokynů své vlády, která "na černo" získanými valutami "vylepšovala" svoji hospodářskou bilanci. Severní Korea je prý tak zadlužena, že i Moskva a Peking se údajně zdráhají poskytnout jí další půjčky. Prezident Kim Il Sung používá státní pokladny více než ku prospěchu hospodářství země ku stavění paláců a vlastních soch: to není přehnané tvrzení! Před časem uveřejnily NEW YORK TIMES jeho rozhovor se dvěma panamskými novináři. Celá stránka v NYT něco stojí — byl to totiž zaplacený inzerát. Každou sobotu vychází THE PYONGYANG TIMES, datovaný v severokorejském hlavním městě, nejméně šest stran formátu chicagské TRIBUNE. Mám před sebou vydání z 1. listopadu loňského roku. Nadpisy a obsah článků na první straně se přímo hemží zmínkami o "The Great Leader" (Velký vůdce) Kim Il Sungovi. To také stojí peníze — a tak nebát se — a krást pašováním nebezpečných drog lidské zdraví, aby byly prostředky na pěstování "kultu osobnosti". Podivné "osobnosti" ...

Za těchto okolností se nelze divit, že Kim Il Sung a jeho režim projevují při každé možné příležitosti zájem o "sjednocení" obou Korejí. Ekonomicky velmi prosperující jižní část *poloostrova by svým přínosem* jistě pomohla oddálit bankrot komunistického severu. Nepochybujeme přece o tom, že ve sjednocené zemi by za daných podmínek diktovali odchovanci bolševických idejí. Dnes stačí poukázat na příklad Vietnamu.

Také jižní Korejská republika (Republic of Korea) je v poslední době předmětem velkého zájmu novinářů různého druhu. Prakticky ve stejném čase jako aféra severokorejských "diplomatů" začaly zaplňovat sdělovací prostředky jak v Americe, tak především v Evropě informace o "brutalitě", používané proti politickým odpůrcům jihokorejského prezidenta Parka, o úplatcích, které jim pověření lidé rozdávají — (například různým osobnostem amerického veřejného života) — a tak dále a podobně.

Nemám možnost zjistit pravdu, vím však leccos o praktikách komunistické lži-propagandy. Umí si obstarat cesty. Ona časová souvislost mezi odhalením faktů o Severní Korejí a "odhalováním skandálů", za nimiž mají být představitelé jihokorejského režimu — se mi nezdá náhodná.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 13, 1976 — Vol. I., No. 46.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

LETEM SVĚTEM

Ženeva. — Jan Smith, rhodéský premiér, opustil ve středu 3. listopadu konferenci o budoucnosti Rhodésie, která se v Ženevě sešla, protože jednání mezi oběma stranami dospěla do mrtvého bodu: prý je ochoten vrátit se zpět, až bude rozumná naděje, že vyjednáváním se někam dospěje. Ve čtvrtek 4. listopadu pak britský předseda konference Ivor Richard ve snaze zachránit tuto konferenci, chtěl vyjít vstříc rhodéským černochům a navrhl, aby předání vlády v Rhodésii bylo uskutečněno nikoliv do dvou let, nýbrž už do 15 měsíců. Žádná ze sporných stran však s tímto návrhem nesouhlasila; černoši trvají na tom, aby obdrželi vládní moc v Rhodésii do jednoho roku, a běloši považují dvouletou přechodnou dobu, obsaženou v původním anglo-americkém plánu, za absolutně nutnou pro zdárné vyřešení všech problémů, spojených s předáním vládní moci. Rhodéský ministr zahraničí varoval přítomné, že příliš blízké datum pro převedení vládní moci černochům by asi vyvolalo hromadný odchod bělochů z Rhodésie a zhroucení její ekonomie. Mezitím Jan Smith prohlásil v Salisbury, že jeho vláda je hotova splnit anglo-americký plán i tehdy, nebude-li mít konference v Ženevě úspěch. V tom případě by jeho vláda jednala přímo v Rhodésii s umírněnějšími směry černochů.

• • •

Washington. — Vlády Spojených států a Mexika se dohodly na smlouvě, podle které asi 600 Američanů, odpykávajících si tresty v mexických věznicích, má být přepravenc do U.S. vězení, a asi 1,200 Mexikánů, uvězněných v U.S. federálních věznicích, by se mohlo vrátit domů, budou-li si to přát. Američtí vězni v Mexiku byli většinou odsouzeni kvůli omamným drogám. Mnozí z nich si stěžují na špatné zacházení v mexických věznicích a na to, že jim je odpírán styk s americkým diplomatickým zastoupením, jakož i s právní ochranou. Text návrhu této smlouvy bude musit být schválen U.S. Senátem. Američtí vězni budou ve Spojených státech moci požadovat snížení svého trestu, ale mexickým vězňům se většinou domů za mříže nechce.

• • •

Nairobi. — V Nairobi je v plném proudu 19. generální konference organizace UNESCO. V posledních dnech se projednával návrh, inspirovaný Sovětským svazem, ve kterém se žádalo, aby vlády zemí byly zodpovědny za kontrolu svých sdělovacích prostředků a za podávání mezinárodních zpráv. (Viz H.N. č. 44 z 30. října.) Tím by se dávalo vládám právo komolit mezinárodní zprávy podle svých politických potřeb, jako to konají komunistické země od začátku a všechny diktatury. U.S. delegát Clayton Kirkpatrick však řekl, že tento návrh je součástí konfliktu mezi dvěma protichůdnými politickými ideologiemi, a že organizace UNESCO se moudře tradičně vyhýbala zasahování do oboru politiky. Předložený návrh představuje snahy vlád, které chtějí užívat informačních prostředků za nástroje pro dosažení svých politických cílů. Západní demokracie hájí svobodu tisku a ostatních informačních prostředků. — V sobotu 6. listopadu pak došlo k hlasování o této závažné záležitosti. Zdravý rozum zvítězil: Sověty inspirovaný návrh byl zamítnut 78 hlasy proti 15. Podle mínění pozorovatelů tento výsledek zachránil UNESCO před zpolitizováním a všeobecnou degradací.

• • •

Dar es Salaam. — Tanzanský president Julius Nyerere a čtyři jiní afričtí vládci — president Mozambiku Samora Machel, president Angoly Agostinho Neto, president Zambie Kenneth Kaunda a místopresident Botswany Quett K. J. Masire — prohlásili na společné schůzi, že pro černochy v Rhodésii jedinou cestou k vládní moci je ozbrojený zápas, stejně, jako tomu bylo v Angole a v Mozambiku. Podle jejich mínění diplomatická jednání pouze poskytnou potřebný čas pro konsolidaci tamního běloského rasistického režimu.

• • •

Londýn. — Sovětský biochemik dr. Zhores Medvěděv, který od roku 1973 žije v Londýně v exilu, řekl, že v roce 1958 došlo u města Blahovesensku na Urale k explosi radioaktivních odpadků, zahrabaných v zemi, které vybuchly jako sopka. Přitom byly zabity stovky lidí a tisíce jiných onemocnělo následkem atomového záření. V roce 1960 pak vybuchla při startování sovětská měsíční sonda, při čemž zahynuly desítky předních sovětských vesmírných inženýrů a techniků, ale Moskva se o žádném z obou neštěstí ani v domácím tisku nezmínila.

• • •

Chicago. — V roce 1953 byla pěti a půletému Bruce Lipstadtovi operativně odňata celá levá polovina mozku, protože jinak mu hrozila destrukce celého mozku. Lékaři předpovídali, že chlapec po operaci nebude schopen mluvit, že jeho systém pro udržování rovnováhy nebude fungovat, že pravá polovina jeho těla zůstane navždy paralyzována, a že všeobecně jeho inteligence bude silně snížena. Dnes je Lipstadtovi 29 let a žije úplně normálním životem, ačkoliv má jen polovinu mozku. Žádná z uvedených předpovědí lékařů se nesplnila, a jeho inteligence je dokonce nadprůměrná. Tento a podobné případy přivedly vědce k revizi některých dřívějších názorů o mozku. 1. Dříve se myslelo, že každá polovina mozku řídí opačnou polovinu těla, a že je-li jedna polovina mozku odstraněna, druhá polovina těla zůstane paralyzována. Nyní se poznalo, že to není pravda. 2. Také se myslelo, že určité části mozku kontrolují speciální funkce, jako jsou řeč, city, inteligence a svalová činnost. Jsou-li tyto části mozku poškozeny, příslušné funkce jsou navždy ztraceny. Dnes se ukázalo, že tato lokalizace neodpovídá skutečnosti. 3. Tvrdilo se, že odnětím části mozku se sníží inteligence pacienta. I toto tvrzení je nesprávné. Vědci dnes naopak dospívají k přesvědčení, že lidé užívají pouze části svého mozkového potenciálu, a že by snadno mohli svou mozkovou schopnost zvýšit o 100 procent.

• • •

Pittsburgh. — Mezi lidmi je rozšířen názor, že vitamin C pomáhá při léčení rýmy. Tento názor propagoval od roku 1970 laureát Nobelovy ceny dr. Linus Pauling, který tvrdil, že velké dávky vitaminu C jsou téměř zázračným prostředkem proti rýmě. Nyní skupina vědců z university Pittsburghu po studiu případu 868 dětí dospěla k závěru, že vitamin C je bezmocný ve snaze ochránit před rýmou a bezcenný pro její léčení.

• • •

New York. — Valné shromáždění OSN schválilo 93 hlasy proti 9 — (19 zemí se zdrželo hlasování) — rezoluci, vybízející západní země, aby neposkytovaly Jižní Africe zbraně ani nukleární technologii, a aby přestaly s ní všechny obchodní styky, které jí napomáhají udržet pod svou mocí Jihozápadní Afriku, dnešní Namibii. Tato rezoluce výslovně odsoudila Spojené státy, Anglii, Francii, Západní Německo a Izrael, že poskytují Jižní Africe nukleární technologii a vojenskou výzbroj. — Kdy se začne v OSN měřit stejným loktem Sovětskému svazu za to, že udržují pod svou mocí baltické státy, Ukrajinu a celou východní i střední Evropu?

• • •

Addis Abeba. — Vojenská vláda Habeše oznámila popravu 23 osob, z nichž dvě prý byly zarytí protirevolucionáři a všechny ostatní byly členy "anarchistického" hnutí Revoluční strany habešského lidu.

• • •

Peking. — Čínští komunisté řekli finské delegaci na návštěvě v Pekingu, že Maocetungova vdova Chiang Ching a tři vysocí komunisté, "levicoví radikálové", kteří připravovali státní převrat, jsou držení v internaci a budou pohnáni před soud. Už byli vyloučeni z čínské komunistické strany.

• • •

Buenos Aires. — Bývalá argentinská presidentka Maria Estela Peronová byla apelačním soudem zproštěna obvinění, že za svého presidentského úřadu zneužila pro své účely $800,000 z veřejných peněz. Zůstává však nadále v internaci

Washington. — Až president Ford opustí 20. ledno 1977 Bílý dům, bude dostávat vládní pensi ve výši $90,000 ročně, a dalších $96,000 bude dostávat pro svůj personál a úřadovnu ve Washingtoně. Také má až do konce svého života zajištěnu stálou ochranu tajné policie.

• • •

Washington. — Když se přišlo na obrovské peněžní machinace severokorejského režimu v západním světě z výdělků za pašovaný hašiš, hned přišel v USA někdo severokorejskému diktátoru na pomoc tím, že jihokorejští podnikatelé zase podplácejí v USA některé americké kongresníky, ve snaze získat si jejich přízeň a hlasy při projednávání před Kongresem výpomoci Jižní Koreji a všeobecných U.S. vztahů s Parkovým režimem. Ta komunistická pohotovost odvracet zájem světa na nešvary svých režimů je jistě podivuhodná.

• • •

Lima. — Peruánské vojenské letectvo koupilo od Sovětského svazu určitý počet supersonických vojenských letadel typu Sukhoi-22. Peruánský ministr zahraničí Jose de la Puente k tomu prohlásil, že Sověti nabídli nejvýhodnější obchodní podmínky ze všech zemí, na něž se Peru obrátilo. Peru je po Kubě druhou zemí Latinské Ameriky, která koupila bojová letadla od Sovětského svazu.

• • •

Londýn. — Anglie a Francie se rozhodly, že nebudou vyrábět více nákladných supersonických jetů Concorde kromě šestnácti už objednaných. Obě země však chtějí nadále spolupracovat ve výrobě některých typů subsonických letadel.

• • •

Caracas. — Kubánský exulant Orlando Bosh a tři Venezuelané byli ve venezuelském hlavním městě obviněni z vraždy, protože 6. října umístili v kubánském letadle časovanou bombu, která pak vybuchla za letu nedaleko ostrova Barbadosu. Letadlo se zřítilo do moře a všech 73 cestujících s posádkou přitom zahynulo. Kuba pak obvinila CIA z účasti na tomto zřícení a vypověděla smlouvu se Spojenými státy z roku 1973, podle které obě země si mají vzájemně vydávat vzdušné piráty.

• • •

Chicago. — Národní spolek rodičů a učitelů (PTA) začne od 30. listopadu 1976 vést veřejné diskuse o násilí v televizních programech a o jejich vlivu na americkou mládež. Cílem této kampaně bude snížit množství násilných scén na televizních obrazovkách a zlepšit kvalitu televizních programů. Ve Spojených státech má televize nesmírný vliv na chování dětí. Bylo vypočteno, že průměrně každé dítě od mateřské školky až do posledního ročníku vyšší školy prosedí ve škole 11,000 hodin a před televizní obrazovkou 15,000 hodin; za tu dobu vidí zabití asi 13.000 lidí. Dříve se v důsledku freudovských psychologických teorií často tvrdilo, že pozorováním násilí na televizní obrazovce se náhražkově "ukojuje" destruktivní pud dítěte, které pak už nemá ani chuť páchat na ulici skutečné zločinné skutky. Zkušenosti s. však ukázalo, že věc je složitější, a že aspoň některé kategorie dětí jsou násilím na televizi přímo vybízeny k zločinnosti.. Zejména jsou tomuto nebezpečí vystaveny děti z rozbitých manželství, děti, které se nudí, protože nic doma nedělají, na jejichž činnost rodiče nedohlížejí, které nemají žádných mravních hodnot ani zásad, a posléze také ty děti, jichž psychologická osobnost je silně agresivní. Tyto děti začínají považovat násilí za snadné a rychlé vyřešení problémů. Navíc se jim násilí zdá být poutavé, zajímavé a proto přitažlivé. Přisuzují mu vysokou hodnotu, protože svět dospělých je oslavuje na televizi, ve filmu i v tisku jako návod k rychlému zbohatnutí. Se stále větším sklonem k násilí a agresivnosti jde také ruku v ruce úplná bezcitnost dětí a mladých lidí k utrpení chudých, starých, opuštěných a nemocných.

V roce 1973 zahynulo v USA při automobilových nehodách celkem 18,032 mladých Američanů; 5,182 jich bylo zavražděno a 4,098 jich spáchalo sebevraždu. Tato čísla z r. 1973 byla o 19 procent vyšší než v roce 1960. Podle policejních statistik zločinnost mladistvých vzrůstá rok od roku. Není už tedy pochyb o tom, že násilí ve filmu a na televizi mocně přispívá k této všeobecné tendenci. Spoluprací naší televize a dnešní společnosti, která už nevěří v tradiční mravní hodnoty, vznikl nový typ zločinného mladého člověka, který už necítí žádné výčitky svědomí za své špatné činy, ba ani ne za vraždu, protože v sobě dočasně zaškrtil "hlas" svého svědomí. A dnes to už nejsou jen děti chudiny a "utlačovaných tříd", ale i děti a mladiství z dobrých středních a velmi zámožných vrstev společnosti.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

M. BASILEA:

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování z min. čísla.)

Lidé poznamenaní předtím pečetí, budou sice zasaženi prvními čtyřmi soudy, avšak budou uchráněni před pátým, tj. před trýznivými "škorpiony" (snad radioaktivními paprsky), kvůli nimž budou lidé po celé měsíce marně hledat smrt (Zjev. 9, 4-6).

K těm svým, kteří se v této době zcela připravili, mluví Ježíš ještě dále o zvláštním způsobu zachování, totiž o vytržení zprostřed zkázy. Podle jeho slova ti, kteří toho budou hodni, "ujdou všech těch věcí, které se budou díti, a postaví se před Synem člověka" (Luk. 21, 36). Pozvedne je k sobě, až sám opět slavně přijde v čase počínající zkázy, kterou si připravuje protikristovský svět. K tomu dojde, až zazní poslední zatroubení, jak stojí psáno v 1 Tes. 4, 16nn. Jak dnes fyzikové jasně konstatují, že celá krize hrozící atomové války je naplněním proroctví o posledním čase, stejně tak se naplní právě toto proroctví o zasíbení Páně, že znovu přijde, aby zachránil svůj lid: že přijde jako ženich pro svou nevěstu a odvede ji na svatbu.

Ano, Ježíš chce svůj lid tak podivuhodně vysvobodit, a proto může říci uprostřed proroctví o zkáze a o čase velkého soužení neslýchané slovo: "A když se toto všechno počne díti, pozdvihněte hlav svých, protože se přibližuje vykoupení vaše" (Luk. 21, 28). Ohlašujte vykoupení uprostřed hrůz těm, kteří před propuknutím zkázy přijali jeho slovo a jednali podle něho: "Bděte a modlete se, abyste byli hodni ujíti těch věcí, které se budou díti . . ." Zachránit se mohou jen ti, kteří jsou hodni, protože naříkali a modlili se, bděli a byli připraveni.

Jen takové si Ježíš vyvolá při svém druhém příchodu ze zkázy a vezme je jako svou nevěstu k sobě. Pak se viditelně ukáže, že k němu patří jen ti, kteří skutečně chodili v poslušnosti jeho slova, v jeho světle a žili v jeho lásce. Jsou to ti, kteří mu z lásky darovali a obětovali to poslední, vždy jej poslušně následovali na jeho cestách a brali na sebe kříž. Pak se prokáže, že jeho učedníci nejsou ti, kteří jej ústy vyznávali jako svého Pána a Vykupitele, nýbrž ti, kteří skutečně činili jeho vůli a hořeli láskou k Němu a tedy i ke všem lidem.

Proto milující Ježíše a poslouchající jeho slovo mohou už v naší temné době očekávat s plnou radostí na přicházejícího Ježíše Krista. A v tomto radostném čekání mohou být potěšeni, když se světem snášejí všechna jeho trápení. Počítají s tím, že se Ježíš oslaví v této temnotě jako jasné světlo, které může prozářit a odstranit

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

33. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane, náš Bože, ty jsi původce všeho dobra. — Proto tě prosíme: — Dej, ať služba tobě je nám stálou radostí, — neboť v tom je trvalé a plné štěstí člověka. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA DANIELA
(Dan 12, 1-3)

Povstane Michael, veliký kníže, který chrání syny tvého lidu. To bude čas úzkosti, který nebyl od té doby, kdy povstali národové, až do této doby. Tehdy bude zachráněn tvůj národ, každý, kdo bude nalezen zapsaný v knize.

Probudí se mnozí z těch, kteří spí v podsvětí, jedni k věčnému životu, druzí k potupě, k hanbě na věky.

Zbožní se budou skvít jako zář oblohy a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné časy.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid 10, 11-14. 18)

Kterýkoliv (jiný) kněz stojí denně ve službě a znovu a znovu přináší stejné oběti, které však vůbec nemají sílu, aby zahladily hříchy. Kristus však podal za hříchy jednu jedinou oběť a pak už navždycky zaujal místo po Boží pravici, a teď už jen čeká, 'až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám jako podnož'.

Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti jednou provždy ty, kterým přinesl posvěcení. Kde se však hříchy odpouštějí, není už obětí za hřích.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 13, 24-32)

Ježíš řekl svým učedníkům: "V těch dnech po velkém soužení, zatmí se slunce, měsíc nevydá svou záři, hvězdy budou padat s nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí.

A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konec nebe.

Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že je blízko léto. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko, přede dveřmi.

Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všecko stane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.

O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec."

K VÁNOČNÍM SVÁTKŮM DARUJTE DOBROU KNIHU

Z posledních knih, které vydala Křesťanská akademie, vám doporučujeme:

NEDĚLNÍ A SVÁTEČNÍ MISALEK, s čteními na všechny tři liturgické cykly. Cena 6000 lir.

JAN ČEP, *Sestra Úzkost*. Zlomky autobiografického eseje našeho předního katolického spisovatele, od r. 1948 exulanta. Cena 2000 lir.

LUDĚK PACHMAN, *Boha nelze vyhnat*. Od marxismu zpět ke křesťanství. Cena 1600 lir.

KLEMENT BOCHORÁK, *Křížová cesta*. Básně v próze, ve stylu staročeských lidových tradic. Cena 1500 lir.

ANTONÍN KRATOCHVÍL, *Básníci ve stínu šibenice*. Antologie z děl českých spisovatelů, politických vězňů stalinské éry. Cena 4500 lir.

Objednávky přijímá: *Křesťanská akademie, I-00183 Roma, Via Concordia 1.*

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Promluvil tedy Hospodin skrze Aggea, proroka, takto: Jest čas pro vás, abyste bydlili v domech, deskami pokládaných, kdežto dům tento jest pustý?"

A nyní toto dí Hospodin zástupů: „Pozorujte, co vás potkalo! Sili jste mnoho a sklidili málo. Jedli jste a nejste nasyceni. Pili jste a nejste napojeni. Přikryli jste se a nezahřáli jste se. A kdo si chtěl střádat mzdu, vkládal ji v pytlík děravý."

Toto praví Hospodin zástupů: „Pozorujte, co vás potkalo! Vstupte na horu, noste dříví a stavějte dům. I dojdu v tom záliby a slávy, praví Hospodin. Čekali jste mnoho, a hle, scvrklo se to v málo, a co jste zanesli domů, rozfoukal jsem. Proč to? táže se Hospodin zástupů. Proto, že dům můj pustý jest, a vy pospícháte každý do domu svého. Proto zavřelo se nad vámi nebe, aby nedalo rosy, proto zavřela se země, aby nedala plodu svého. A povolal jsem sucho na hory i doly, na pšenici, na víno, na olej, na vše, co vydává země, i na lidi i na dobytek, i na všecku práci rukou."

I slyšel Zorobabel, syn Salatielův a Josue, syn Josedekův, velekněz i všichni ostatní z lidu hlas Hospodina, Boha svého a slova Aggea, proroka, jak ho poslal Hospodin, Bůh jejich k nim, a bál se lid Hospodina.

Tu řekl Aggeaus, posel Hospodinův, poslaný od Hospodina, lidu toto: *„Jáť s vámi jsem, praví Hospodin!"*

I vzbudil Hospodin ducha Zorobabela, místodržitele judského a ducha Josue, velekněze, jakož i ducha ostatních ze všeho lidu, i šli a pracovali o domu Hospodina zástupů, Boha svého.

Sedmého měsíce, dvacátého prvního dne toho měsíce, promluvil Hospodin skrze Aggea, proroka, takto: Mluv k lidu a rci: Kdo zbyl mezi vámi, jenž viděl dům tento v první jeho slávě? A jak jej vidíte nyní? Zda není jakoby nebylo nic před očima vašima? Nyní však vzmuž se, Zorobabeli, praví Hospodin, vzmuž se Josue, veleknězi, vzmuž se všecek lide země, praví Hospodin zástupů, a pracujte! — Neboť já s vámi jsem, praví Hospodin zástupů. — Máme smlouvu, kterou jsem umluvil s vámi, když jste vycházeli z Egyptské země a můj duch jest mezi vámi. Nebojte se! Neboť toto praví Hospodin zástupů: Ještě jednou brzy, otřesu já nebem i zemí, mořem i souší, otřesu všemi národy, i přijde Žádoucí všem národům, a naplním dům tento slávou, praví Hospodin zástupů. Mé jestiť stříbro a mé jest zlato, praví Hospodin zástupů. Větší bude sláva tohoto domu nového nežli byla prvního, praví Hospodin zástupů. A na místě tomto dám pokoj, praví Hospodin zástupů.

Agg. 1., 2.

* * *

Léta čtvrtého Daria, krále oslovil Hospodin Zachariáše: . . . 8., 14.—23. Toto praví Hospodin zástupů: „Jako jsem si usmyslil, že vás budu trápiti, když mě ke hněvu popudili otcové vaši — praví Hospodin — a neměl jsem smilování: tak naopak usmyslil jsem si v tyto dny, že dobře činiti budu domu judskému a Jerusalemu. Nebojte se! Tyto jsou však příkazy, které budete zachovávati: Mluvte pravdu, druh druhu, podle pravdy a spravedlnosti k pokoji suďte ve svých branách. Nikdo ať nemyslí nic zlého proti druhu ve svém srdci. A přísahy křivé nemilujte! Neboť to všecko mám v nenávisti, praví Hospodin."

Hospodin zástupů mě oslovil a řekl: . . . „Toto praví Hospodin zástupů: . . . I přijdou národové mnozí a kmenové silní, aby hledali Hospodina zástupů v Jerusalemě, a usmířili si Hospodina. Toto praví Hospodin zástupů: „Bude to za dnů, kdy se chytí deset mužů ze všech jazyků a národů, ano chytí se spodku muže židovského řkouce: Půjdeme s vámi, neboť jsme slyšeli, že Bůh s vámi jest."

(O slavném vjezdu Spasitele do Jerusalema.) — Zach. 9., 9.: Plesej velmi, dcero Sionská, vesel se, dcero Jerusalemská! Aj, tvůj Král ti přichází, Spravedlivý a Spasitel. Chudý jest on a sedí na oslici, na oslátku, osličím mláděti."

(O budoucím nevděku většiny národa k Vykupiteli, bude prodán za třicet stříbrných.). . . Zach. 11., 4.—13.: Toto praví mi Hospodin Bůh můj: „Pas stádo na zabití, jehož kupci je zabíjejí bez milosrdenství a jehož prodavači říkají: „Požehnán

buď Hospodin! Zbohatli jsme!" . . . Pásl jsem tedy stádo . . Duše má pojala odpor k nim, však také duši jejich zmrzel jsem se já. Řekl jsem: „Nebudu vás dále pásti! Co chce umřít, ať umře. Tu jsem jim řekl: „Uznáváte-li to za dobré, dejte mi mzdu mou, ne-li nechte toho!" I odvážili mně za mzdu třicet stříbrných. Tu mi Hospodin řekl: „Vrz to hrnčířovi, krásnou mzdu, kterou jsem ceněn od nich!" Vzal jsem tedy třicet stříbrných a vrhl jsem je do domu Hospodinova hrnčířovi.

(Vykupitel bude umučen.) . . . Zach. 12., 10.: Slovo Hospodina, který roztahuje nebesa, zakládá zemi a tvoří duši člověka v něm: . . . A vyleji na dům Davidův a na obyvatelstvo jerusalemské ducha milosti a modliteb, i patřiti budou na mne, kterého zbodli a kvíliti budou nad ním jako se kvílívá nad jedináčkem.

(Až bude Vykupitel-Pastýř jat.) . . . Zach. 13., 7.: O meči, povstaň na Pastýře mého, a na Muže, jenž jest mým (Božím) společníkem. — Praví Hospodin zástupů —. Bij Pastýře a rozprchnou se ovce. A obrátím ruku svou k maličkým.

Pro sebe ano, pro Boha ne!

Překážky a obtíže, které povstaly při stavbě chrámu, způsobily, že se Židům stavba znechutila. Nechali chrám nedostavěný a vymlouvali se: „Ještě není tu čas, aby stavěn byl dům Hospodinův."

Prorok Aggeus vytkl svým krajanům, že sobě dovedli příbytky zbudovat a pohodlně si je upravit, kdežto dům Boží nechávají pustý. Tato nevděčnost k Hospodinu zbavila je Božího požehnání. Nedařilo se jim v ničem. „Kdo si chtěl střádat mzdu, vkládal ji v pytlík děravý."

Podobné sobecké počínání vůči dobrotivému Dárci všeho, co člověk má a užívá, není za naší doby neznámým zjevem. Není zbytečností a marnotratnictvím, jestliže lidé sobě budují nádherné paláce, opatřené nejvybranějším přepychem. Podle soudu světa není zbytečností a marnotratnictvím dopřáti si nejnákladnějších zábav a požitků. Není zbytečností a marnotratnictvím velké obnosy peněz prohráti v hazardních hrách, propíti je neb prokouřiti. Za zbytečnost a marnotratné vyhazování peněz považují mnozí každý příspěvek na to, co je ku cti a slávě Boží. Učinit odkaz ve prospěch obce, spolku, knihovny, divadla, je podle mínění světa příkladné jednání. Odkázat své jmění na postavení, opravu neb udržování domu Božího považuje se za politování hodnou marnotratnost. Jak neochotně mnohý křesťan sahá do kapsy, aby dosti málo obětoval na oběru, na nějaký náboženský účel. „Proto zavřelo se nebe nad vámi," mohl by i dnes říci prorok. Ne tak! Všecko nechť slouží především ku cti a slávě Boží! I naše práce, i náš majetek! Jsme-li mi štědří k Pánu Bohu, bude Pán Bůh neporovatelně štědřejší k nám.

Nebývalá sláva nového chrámu.

Nový chrám byl sice poměrně chudý k chrámu bývalému. Ale za to bude tento chrám naplněn nebývalou slávou, neboť do něho přijde Vykupitel. Stalo se. Do tohoto chrámu byl Rodičkou Boží Vykupitel přinesen jako dítě. Tam se modlil a kázal ve dvanácti letech. Tam i později tak často přicházíval.

Neporovnatelná sláva chrámu křesťanského.

Nebyl ovšem onen chrám tak slavný a vzácný jako jsou chrámy naše, kde týž Vykupitel ustavičně přebývá v Nejsvětější Svátosti. „A na místě tomto dává nám pokoj" ve všech těžkostech a křížích životních.

Zachariáš líčí činnost apoštolů.

Prorok Zachariáš pěkně předpověděl, že apoštolové, muži to židovští, budou kázat národům. Mnozí, kteří je budou slyšet, plni nadšené víry budou volat: „Půjdeme s vámi ve víře, neboť jsme slyšeli, že Bůh s vámi jest."

Předpovídá Květnou neděli.

Jak vyplnilo se další proroctví Zachariášovo, vypravuje svatý Matouš: (21., 5.—11.) Když se přiblížili k Jerusalemu a přišli k Betfage k hoře Olivetské, tehda Ježíš poslal dva učeníky řka jim: „Jděte do vesnice, která jest proti vám, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvažte je a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, rcete: „Pán je potřebuje, a hned je propustí." Toto pak stalo se, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „Povězte dceři Sionské: Hle, král tvůj béře se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku jhu podrobené." Odešedše pak učeníci a učinivše, jak jim přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá. I posadil se na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu, a jiní sekali ratolesti se stromův a prostírali na cestu, zástupové pak, kteří šli v předu i ti, kteří vzadu byli, volali řkouce: „Hosanna, Synu Davidovu! Požehnaný jenž se béře ve jménu Páně, hosanna na výsostech!" — Zachariáš předpověděl příchod Vykupitele, jakožto knížete pokoje, který chtěje naznačiti svoji mírumilovnost, nevjede do města na koni, symbolu to nepokoje a války, nýbrž na oslátku, značícím mír a pokoj. Evangelista neuvádí výrok Zachariášův doslova, nýbrž jen podle smyslu, připojiv úryvek z Isaiáše: „Povězte dceři Sionské." Is. 62., 11.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Často pak by novinář se dopustil takřka plagiátu, kdyby podepsal to, co jest často toliko stylisací a formulací cizího sdělení, jak praví ve své knize "Kultur und Presse" Löbl (Löbl: Loc. cit.)). Dnes právě se noviny stále více odosobňují, hlavně působením zpravodajské techniky, a uzákoňovat zrušení pseudonymity by bylo v odporu s jejich kolektivní podstatou a bytostí.

Zvýšení novinářské morálky jest především v rukou stavovských organisací samotných v neúprosné kontrole a v přísném rozeznávání mezi novináři a "novináři".

Ale ani tato kontrola nesmí jíti až k cechovnictví, neboť externista má při moderní dělbě práce pro noviny v některých rubrikách větší význam, než člen redakce. Za nešťastnou bych pokládal dále myšlenku chtít omezit výkon novinářského povolání na absolvování nějaké školy či kursu. Jsem sám stoupencem myšlenky, aby novináři byli odborně připravováni a viděl bych velmi rád vysokou školu novinářskou. Ale nechtěl bych rozhodně, aby vysvědčení z ní mělo úlohu monopolního oprávnění k žurnalistice. Dr. Karel Čapek (Dr. Čapek: Založme státní hrdinec. L. N. 1922) napsal kdysi, že se vždycky bude stávat, že kupecký příručí uteče k divadlu anebo do redakce a stane se výborným hercem neb novinářem a že absolvent novinářské nebo herecké školy se stane po různých zklamáních dobrým bankovním úředníkem. Kdybychom měli vykupovat dobrou novinářskou morálku tím, že bychom kladli překážky v cestu skutečným talentům a novinářství byrokratisovali, sotva bychom posloužili dobré věci. Ba, nedomnívám se ani, že by novinářská slušnost byla výhradně otázkou rozumového vzdělání. Ve všech životních oborech jsou lidé velkých vědomostí, ale neurvalí osobně a zvyklí na politiku ostrých loktů. Od jedné věci ovšem skutečné vzdělání pomáhá neomylně. Od polovzdělanecké domýšlivosti, od mělkého osvětářství a humanitářství, od nesnášenlivosti. Kdo pohlédl jednou tváří v tvář skutečnému problému a kdo má odpor ke vzdělání povrchnímu, shltanému z agitačních brožurek, bude pocit'ovat přímo stud, když někde narazí na stranickou nafoukanost, která si o sobě myslí, že není jiné pravdy, než je pravda její. Ale že by nabývání vědomostí musilo nutně zušlechtiti formy novinářského boje, se přes to nedomnívám. Jsem dokonce přesvědčen ze zkušenosti, že český novinář je ve svém průměru vzdělaný dost, měříme-li vzdělání podle knih, jež přečetl, podle množství vědomostí a rozhledu. Průměrný český novinář je často o mnoho vzdělanější, než leckterý jeho kolega ve velkých státech zahraničních. Co mu spíše chybí, jest savoir vivre, neboť právě on musil více než kdo jiný překonávat malé poměry předpřevratové, a proto v něm zbylo ještě mnoho sociální zatrpklosti. Uvolněný vývoj, zaručený státní samostatností, změní jistě po této stránce za několik let celou českou společnost a s ní ovšem i její novináře. Až bude společenská neslušnost, spáchaná v novinách, pocit'ována tak, jako neslušnost osobní, pak přestanou i rozličné stížnosti, které dnes se všech stran slyšíme. Česká žurnalistika je ve svém průměru stále ještě o mnoho morálnější, než mnohá formálně vyspělá žurnalistika cizí. Český novinář je snad někdy v polemice nevkusný, často i neurvalý, ale jeho mínění je nepodplatné: a činí-li taktické chyby, činí je daleko častěji proto, že chce své osobní mínění cele a plně vysloviti, nežli proto, že by je potlačoval. Přes nedostatky, zaviněné hlavně nedostatkem formální tradice, má česká žurnalistika morálně tradici co nejvyšší.

KONEC

České nedělní bohoslužby

jsou u sv. Prokopa v Chicagu

každou neděli v 10:30 hod. dopol.

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování ze str. 4)

všechnu temnotu. Milující smí vědět, že ženich Ježíš stojí při své nevěstě i v nejtemnější noci, neopouští ji, občerstvuje ji a potěšuje, neboť je všemohoucí, ten dobrý Pastýř. Obklopuje své ze všech stran a má ke svým službám vojska andělů a oslavených věřících. Činí takové zázraky, že síly války, zkáza a pronásledování lidí nemohou způsobit, abychom padli; jsme přece v jeho ruce.

Proto lidé milující Ježíše zažijí v budoucím utrpení jako nikdy předtím, jak je jejich Pán a Ženich miluje. Zakusí to, když budou sedět v krytech a hrůza půjde zemí. Pak prožijí něco ze záchrany "v aršé" jako kdysi v dobách Noe. Budou v "Boží skříni" a Bůh je bude obklopovat jako "ohnivá zeď" a "slavně se přitom osvědčí". Zakusí totéž, co dosvědčil mnohý věřící, který prošel koncentračním táborem: že mu tato doba při vší své hrůznosti přece dala prožít kus nebe, protože Ježíš přišel tak blízko, že mu tím přinesl radost i nebeskou blaženost. A i kdyby milující Ježíše byl dokonce na těle zasažen zbraněmi hromadného ničení nebo musel podstoupit mučednictví, může přece mít v Ježíši pokoj, který je silnější než všechna trápení, a proto dává poznati v pekle kus nebe. **Toto konečné bezpečí a záchranu v našem Pánu mohou očekávat ti, kdo jej milují. Věříme tomu a půjdeme i těžké době vstříc s důvěřivou radostí, která z nás bude vyzařovat, takže budeme moci potěšovat jiné ve smutku a zoufalství.**

Avšak už dnes v období začínajícího konce a rozdělení se začíná ukazovat, kdo miluje svět, kdo nepatří k jeho lidu. Ten musí nyní umřít strachem. Svět se svou krásou a vším přitažlivým, co přináší, má nyní tendenci stát se světem smrti působením zkázy, vycházející z lidských rukou. Svět ztratil svůj půvab a nabízí už jen děs a hrůzu. Člověk, který se k němu upjal, musí být plný smutku a zoufalství. Jestliže středem mého života a pokladem mého srdce je Ježíš, pak mám něco, co mi už nikdo nemůže vzít, ať přijde cokoli. Právě naopak, teprve potom tento poklad plně projeví svou hodnotu, když mi dá sílu vším projít, a no, prokáže se, že je větší a silnější než všechna zkáza.

Proto se uskuteční v naší době to, co říká o takových tísnivých dobách prorok Izaiáš v kapitole 65: "Aj, služebníci moji prozpěvovati budou pro radost srdce, vy pak křičeti budete pro bolest srdce, a pro šetření ducha kvíleti budete." Kdo bude potom prozpěvovat? Ten, kdo miluje Ježíše, protože Jeho příchod se blíží. Hodina jeho zjevení, v níž vezme svou nevěstu k sobě, je přede dveřmi — nejen to, spolu s ní přijde i ta největší hodina, v níž království tohoto světa budou konečně patřit našemu Bohu (Zj. 11, 15).

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

OTTAWA, ONT., KANADA:

Vážená redakce,

pokládám za svou povinnost odpovědět na článek "Národní církev?", který byl otištěn v č. 38 Hlasu Národa z 18. září. Myšlenky, které nám autor předkládá jsou poněkud zmatené.

Na začátku svého nepodepsaného článku nechápe smutek poutníka nad ztrátou latiny jako liturgického jazyka katolické církve. Cituje nejmenovaný holandský časopis, který zaujímá stanovisko, že církev zatímco se snažila ukazovat svou universálnost "úplně se odcizila lidu a národu". S tímto tvrzením ovšem nemohu souhlasit. Jestliže se církev odcizila lidu, proč kostely bývaly v neděli plné a dnes její prázdnotou? Proč v dnešní době tolik klášterů a seminářů zavírá dveře pro nedostatek povolání? Proč dnes ve velkém odcházejí kněží a řeholnice do civilu, katolické školy zavírají a kostely se dokonce prodávají? Protože, čím více se církev snižuje k lidu, tím více se lid od ní odcizuje.

Pro autora článku otázka liturgického jazyka byla rozhodnuta jednou pro vždy ve prospěch jazyků národních. Chce nás přesvědčit, že odstranění latiny ze mše sv. a z liturgie vůbec, je důvodem k radosti, neboť nebudeme již nikdy nuceni poslouchati gregoriánský zpěv v nesrozumitelné a podivné řeči.

Náhle však autor staví otázku národních církví proti universálnosti "římské" církve, neboť pečlivě se vyhýbá slovu "katolické", což znamená všeobecné. Podává přehled dvou tisíc let historie církve v několika řádkách! A zase je všechno zmatené: používání národních jazyků ve východní církvi, odpor Egypťanů, Syřanů, Arménců atd. proti vládě Byzantských císařů, souvislost národního cítění a herese, rozštěpení jednoty východní církve, splynutí náboženství a národnosti u Poláků, Irčanů a Italů. Všechno toto dění v zcela odlišném čase, prostoru a mající zcela odlišný historický význam. At' je to jakkoliv, autor však rozeznává v historii církve dva paralelní, ale často si odporující směry: universalitu a nacionalismus. Universálnost Říma a zcela legitimní aspirace jistých národů, mezi nimi Čechů a Slováků, o zastoupení vlastního jazyka v liturgii. Zde člověka překvapí tvrzení autora, že ani Hus nechtěl nic jiného, než aby Řím uznal český jazyk jako právoplatný jazyk liturgický. Husovy heretické doktriny, mezi jiným to, že zcela zavrhoval autoritu římskou, jsou úplně pomlčeny.

Podle autora, latina jest již zcela neužitečné, opotřebované nářadí, neboť' "duch Kristův je duch svobody, který se musí umět odpoutat od všeho stvořeného, když to zastiňuje jeho čistý poměr k Bohu Otci". Toto je abstraktně pravdivé, ale v konkrétní souvislosti je třeba si položit otázku, zda tradiční staleté liturgické formy a latina jako jejich slovní vyjádření, byly opravdovou překážkou věřícímu člověku na jeho cestě k Bohu. Vadilo mu, že kněz sloužil mši sv. v latině? Autor zapomíná, že národní jazyk měl své místo v církvi dlouho před Vatikánem II. Bylo to místo možná podřadné; národní jazyk sloužil k čtení epištoly, evangelia, v kázání, v chrámovém zpěvu, ale pro potřebu lidu to bylo zcela dostatečné. Vždyť' každý měl modlitební knížku nebo mišálek, a i ta nejprostší babička moc dobře věděla, která část mše je právě sloužena. Autora fascinuje idea národnosti do té míry, že nevidí, že dnes církev — před našima očima — odstraněním latiny zcela ztratila svou universálnost.

Ano, můžeme se radovati, vždyť' mše se dnes může sloužit ve všech možných i nemožných jazycích — i uměle utvořených — jako na př. Esperanto, s výjimkou jednoho, používaného po staletí — latiny! Může se při ní tancovat, hrát na bubny a docela se dobře i bavit. Můžeme se radovati, neboť' ve jménu ekumenismu jsme ochotni rehabilitovat Husa, Lutera a martyrizovat nejvěrnější syny církve svaté jako mons. Lefebvra za to, že se drží dvou tisíc let starých tradicí. Pak se ale zdá, že je — snad jen dočasně — s naší církví něco silně v nepořádku!

Jestliže kněz si dovolí vystoupit na kazatelnu v katedrále Notre Dame v Ottawě, roztrhat růženec, vhodit ho do shromážděného věřícího lidu a prohlásit: "Dost se starými předsudky" a jestliže biskup, který přišel na visitaci farnosti, zatímco se v sakristii obléká, slyší lid v kostele modlit se růženec a dovolí si poznámku k farnímu knězi: "Co si ti lidé myslí, kde jsou? V Itálii?", pak věru není důvodu k radosti z Vatikánu II.! Spíše bychom měli vzít růženec a začít plakat s Pannou Marií La Salettskou, neboť' se začíná splňovat její proroctví, že ďábel se vplíží do církve svaté, církev přežije strašnou krisi, mnoho klášterů ztratí úplně víru a ztrhne do záhuby mnoho duší. Řím se stane sídlem Antikrista. Běda kněžím, kteří svým špatným životem znovu křižují mého Syna. Hříchy osob zasvěcených Bohu volají k nebi. Tak k nám mluví La Salette. Probudíme se, nebo se necháme ukolébati tak zvanými novými proudy v církvi svaté? Záleží na nás, neboť' "po ovoci poznáte je".

Marie Korwin

Vážená paní Korvinová, milá naše čtenářko,

pěkný dík za Váš podnětný dopis. — K tomu článku bylo naší redakcí připsáno ještě tohle: "Jestli jste, milí čtenáři, neporozuměli smyslu tohoto článku, pak jeho pravý smysl je tento: Kristova církev nemůže být nikdy jen národní, protože hlásá a přináší Kristovu spásu všem lidem, všech ras a všech dob. To je její podstata. Protože se však v naší době nechce zdát ve svých misiích kolonialistickou, a v očích mezinárodního komunismu "spojencem západního kapitalismu", tak se páni theologové přeškolují na "diplomaty", a nějak to skřípe. Ano, jen všeobecná, katolická církev Kristova se stává opravdu zdrojem spásy lidu v té — které končině světa teprve tehdy, když "zdomácní", když má své místní kněze a biskupy, když ten — který národ jí dá v hudbě i umění svou tvářnost a příchuť'", které však nikdy nesmí zastínit pravou její tvář Kristovu!"

O tom, jak neprozíravé to bylo s odstraněním latiny i tridentského způsobu sloužení mše sv. jsme už psali před lety v Národě a Katolíku, ale tehdy jsme musili v tom přestat. Ještě však přijde čas, kdy se k tomu vrátíme. Pokud víme, autorem článku je náš kazatel, který mluví na radiu k našim věřícím doma. Zdá-li se Vám, že "několika větami" odbyl celou historii církve, pak Vám můžeme říct, že církevní dějiny dost dobře zná, nepatří k těm revolucionářům, kteří odhodili růženec, sám slouží mši sv. latinsky — ovšem podle nového ritu (který v původních plánech Vatikánu II. neměl nikterak vylučovat tridentský), — a má jinak stejně pevnou víru v universalitu Kristovy sv. církve katolické jako Vy. — Věc Husova je složitější než jak jsme byli dosud zvykli na ni pohlížet a nelze ji celou probrat v několika řádcích novinového článku. Nikdo jej v Římě nestaví na oltář, ale je asi pravdou, že kdyby jeho plamenná kázání proti tehdejším zlořádům v církvi a touha po národním jazyku v bohoslužbě byly lépe pochopeny, neměl by býval asi na čtení Wiclifa příliš času a k heretickým myšlenkám — na př. o autoritě římského papeže — by nikdy býval asi nedospěl.

S tím, co se dnes děje úctyhodnému arcib. Lefebvrovi nelze souhlasit, avšak od doby, kdy v jeho postoji vidí světové tiskové kanceláře jen a jen 'neposlušnost" vůči sv. Otci a mají nedobrou radost z toho, že i v katolické církvi to "konservativci" prohrávají, od té doby to rozděluje i pány biskupy a kněze, což katolicitě církve nemálo škodí.

A nebylo nikterak těžké tomu všemu předejít, kdyby ta "stará" liturgie bývala mohla žít vedle té "nové" katolicitě církve by to bývalo jen a jen posílilo a nemusilo by bývalo dojít ani k těm odpadům kněží a sester, ani k problému "Lefebvr" či tradicionalismu. Všechno to nemuselo být, kdyby bylo bývalo více pravé křesťanské lásky, nezdá se Vám, milá paní Korwinová? Zase nám napište.

Redakce

FRANKLIN PARK, ILL.

Milá redakce Hlasu Národa!

Komu by nebylo více smutno nežli nám, bývalým osadníkům naší chicagské oblíbené osady Sv. Ludmily, když spatřili takové nedostatečné znázornění sochy Sv. Ludmily v sobotním čísle H. N. dne 6. listopadu. Myšlenka národní svatyně Sv. Ludmily na 24té a Albany Ave. je výtečná, už jsme ji tam dávno mohli mít, kdyby naše katol. organizace za tím šly, když našim dnešním důst. pánům českého původu to je všechno jedno.

S velikou pozorností jsem četla Váš rozhovor s dp. Bernardem Henry a Vaše poznámky. Stoprocentně souhlasím s Vaší redakcí a jsem jistá, že mnoho našich čtenářů, osadníků téže osady a bývalých osadníků souhlasí se mnou též.

V kostele Sv. Ludmily jsem byla osadnicí od svého útlého mládí, až do dne mého sňatku: ve dnech pohřbů našich rodičů, Josefa a Marie Jedličkových, více než před 15 lety, bratr —kněz František Jedlička, působil jako kaplan v této osadě s dp. Frant. Bobalem. Vždy jsem hleděla na tu krásnou malbu patronky našeho chrámu Páně nad hlavním oltářem s velikou úctou. Asi před rokem jsem spatřila tento obraz na jiném, ne tak vhodném místě.

V kostele bl. Anežky České na Central Park Ave jsou dosud krásné malby okolo hlavního oltáře našich českých svatých. *Veliká škoda jest, že tito moderní umělci neměli radu nějakého našeho kněze či odborníka, aby naši Sv. Ludmilu mohli znázornit tak, aby každý poznal, proč a čím byla svatá a českému lidu milá.*

Prosme Boha, aby se naši velební páni probudili a nám tak drahé malby naších svatých u bl. Anežky České zůstaly na věky věkův. Amen.

Mnoho Božího požehnání Vám i spolupracovníkům přeje Vaše oddaná

Anna J. Gonwa.

SAN ANTONIO, FLA.

P.b. J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Nyní, když moje manželka je tak těžce nemocná, děkuji Pánu Bohu za děti: Frantík a Eliška ji s láskou ošetřují a maminka je potěšuje do budoucnosti. Mně si, milí čtenáři, vzpomínám na příhodu, kterou nikdy nezapomenu, a která ukazuje, čeho je schopna mateřská láska. Slunce, hvězdy a nejkrásnější diamanty, to vše mizí před obětavostí mateřské lásky.

V malé vesničce Olešná na rozhraní Čech a Moravy se odehrála tato mateřská tragedie lásky. Uprostřed vesnice stál pěkný statek rolníka Březiny. Bůh jim žehnal a tak jedinou starostí bylo, aby se postarali o budoucnost svých dvou dětí, Petříka a Anežky. Anežka byla skromná dívka. Žádný žebráček nikdy neodešel s prázdnou od dveří statku. Ale, jak tomu už je na tomto světě, v největší radosti najednou přijde smutek a bolest. Ta hodná, zbožná Anežka onemocněla a přes námahu a ošetření lékařů

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží u na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

zemřela v 17 letech. Bolest rodičů byla nezměrná, ale k potěše jim zůstal synek Petřík. Byl to opravdu hodný, zbožný chlapec, a když i jeho otec brzy na to zemřel, hospodařil s maminkou. Ale statek potřeboval mladou hospodyni, a tak maminka nutila Petříka, aby se oženil. Petřík se vždy s úsměvem omlouval: "maminko, nikoho nemůže míti tak rád jako vás. Konečně se ale přece oženil, vzal si dcerku chalupníka z vedlejší vesnice, a když se jim po čase narodila dceruška, tu se jim zdálo, že se vrací radost a štěstí. Ale ďábel nespí a vždy vyhledává svoje oběti. Mladý hospodář Petřík byl zvolen starostou obce. Schůze se většinou konaly v hostinci a byly časté. Zpočátku chodil Petřík hned po skončení jednání domů, ale později jej uchopil do spárů alkohol. Došlo to tak daleko, že chodil domů opilý někdy až k ránu. Maminka i manželka s pláčem prosily: "Petříku, vzpamatuj se, mysli na nás a na děti!" Ale Petřík, omámen alkoholem, je odbyl ostrými slovy: "já jsem pánem, já jsem sedlák a né váš pacholek!" Špatní kamarádi dovedli Petříka ještě popichovati, zvláště když za ně platil. Došlo to tak daleko, že hospoda se mu stala domovem, hospodářství upadalo a počaly růsti dluhy. Když zase přišel jednou opilý a manželka mu s pláčem domlouvala, tu vzal hůl a začal ženu a děti mlátit. Petříkova maminka vyběhla ze své světničky a začala Petříkovi domlouvat; Petřík ve své zdivočelosti vrazil do své maminky tak prudce, že upadla hlavou na ostrou hranu stolu. S bolestí se odvlékla do své světničky, poklekla před křížem a modlila se za svého syna Petříka. Poranění maminčino bylo tak těžké, že ji museli odvést do nemocnice a tam zjistili, že je smrtelné. Učinili udání, Petřík byl předvolán k soudu a jeho maminka, která se nemohla dostaviti k soudu, byla vyslechnuta na lůžku. Ale ta předobrá maminka odmítla vypovídati proti synovi. Rozsudek byl mírný, když nebyly výpovědi svědků před soudem. Ta předobrá maminka ještě prosila vyšetřujícího, aby Petřík byl žaloby zproštěn, že prý za nic nemůže. Potom za několik dnů měla Petříkova maminka pohřeb. Tu se stalo něco nečekaného. Petřík si rval vlasy, násilím ho museli odvésti od otevřeného hrobu, zničen tělesně i duševně, stále volal: "Maminko, moje drahá maminko, odpusťte mi, odpusťte mi, co jsem vám udělal". Od té doby Petřík do hospody nevkročil, složil úřad starosty, stal se z něho opět řádný a zbožný člověk a vždy v neděli vodil své děti k rodinnému hrobu a vyprávěl jim o své babičce. Ve statku zavládnul nyní Boží mír a spokojenost.

Když jejich synek, také Petřík, vychodil školu a projevil přání se stát knězem, tu radost rodičů byla bezměrná. Byl přijat do semináře a po letech přišla ta šťastná chvíle, kdy byl vysvěcen na kněze. Když jeho rodiče klečeli v kostele před oltářem při primiční mši svaté, kterou sloužil novosvěcenec, jejich syn Petřík, tu radost a štěstí naplnilo jejich srdce. Za několik dní přišel navštívit své rodiče, aby se s nimi rozloučil před svým odjezdem na své působiště. Otec vzal Petříka, šli spolu na hřbitov a tam nad hrobem matky pověděl synovi plnou pravdu, kdo zavinil smrt knězovy babičky, a že to byla jen a jen ona, která jej uvedla svým odpuštěním a smrtí ze špatné cesty na cestu křesťanského života. Otec klečí u hrobu a syn kněz hladí jej a praví: "Tatínku, maminka ti jistě odpustila, ale musíme se modliti, aby tobě též odpustil Otec náš nebeský." Není většího pokladu na světě jako láska křesťanské maminky, která je schopná každé oběti. Kdyby každý poslechl rady své maminky, méně by bylo na světě nešťastných lidí. Proto si vážme našich maminek, neboť když nám maminka zemře, zemře nám vše, neboť její lásku nám nikdo nenahradí. Proto si jich vážme, pokud žijí, milujme je a činěme jim jenom radost a oslazujme jejich stáří dobrými a zbožnými činy.

Milí čtenáři, ta láska mateřská je největší bolestí mé drahé manželky, která ví, že za krátko musí své děti opustit. Vždyť je vychovala bez rákosky, jen svým příkladným životem. Prosí Pána Boha, aby je ochraňoval ode všech světských nástrah, a aby za každých okolností byly věrny Bohu a svaté víře, ve které je vychovala. Aby nezapomněli, že život pozemský je přípravou na život věčný, kde se jednou zase všichni sejdeme. Nyní dobře chápu tu pozornost Františka a Elišky k mamince. Jako by tušily, co ztratí, až maminka odejde, poslušna hlasu svého Stvořitele.

Milí čtenáři, proto jsem psal tu příhodu Petříka Březiny, abychom si uvědomili, co pro nás každého znamená maminka. A když ji ztratíme, tu se nám zdá, že jsme ztratili vše, že jsme ztratili něco, co jsme si nedovedli uvědomiti, když maminka byla ještě mezi námi.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím. Prosím o modlitby za staré a nemocné, za všechny maminky a též za naši maminku Terezičku. Pán Bůh zaplať všem dobrodincům a přátelům, kteří poslali Terezičce krásná přání k uzdravení i na přilepšenou. Všechny Vás pozdravujem. Bůh vám všem žehnej, a na přímluvu Panny Marie — opatruj! Vždyť tím dokonalejším vzorem všem maminkám, v radosti, lásce a utrpení je Matička Boží Panna Maria.

Karel Pekárek.

PRÁVĚ DOŠLA NOVÁ ZÁSOBA

Čerstvý mák, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. $4.77, poš. $6.70.

Kmín, 1 lb. $1.25, poš. $2.40 — 3 lb. $3.75, poš. $5.65.

Trhané krupky (Barley grits), 1 lb. 65¢ poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Kroupy (celé), 1 lb. 40¢, poš. nejméně 3 lb. $3.10.

Pohanka, 1 lb. 70¢, poš. nejméně 3 lb. $4.00.

Proso (jáhly), 1 lb. 65¢, poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Šafrán, balíček 50¢, poš. 65¢ — $1.00, poš. $1.15.

Vanilka, lusk 25¢, poštou nejméně 4 kusy za $1.25.

Badián mletý, balíček 50¢, poš. 65¢ — ¼ lb. $1.95, poš. $2.35.

Pernikový prášek, bal. 35¢, poš. nejméně 3 za $1.35.

Paprika a mnohé jiné kuchyňské koření — seznam zdarma.

Mariánské oplatky, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Krabice jemných imp. **čokoládových bonbonů** v cenách: $2.45, poš. $3.95 — $4.50, poš. $6.05.

Švýcarské čokolády (tabulky), 10 rozdílných, kus 89¢, poš. nejméně 5 za $6.00. Levnější druh kus 59¢, poš nejméně 5 kusů za $4.50.

Čokoládové "kafíčko" s rumovou příchutí, 1 lb. $2.65, poš. $4.20 — 5 lb. $12.75, poš. $14,75.

Salonky (na vánoční stromek) v pestrém balení v krabici (více než 50 kusů), $2.59, poš. $4.15.

Kávové suchary různých chutí, baliček 49¢, poš. $1.25.

Mnoho a mnoho jiných dobrot a i k zavěšení na vánoční stromky.

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čaje, byliny, kuchyňské potřeby atd. Křišťálové sklo, keramika, obrazy, české a slovenské rekordy, panenky v krojích, vlněné šátky na hlavu, české psací stroje, knihy, slovníky a jiné. — Pište si o seznamy.

Vánoční blahopřání, anglické, české, slovenské a v mnohých jiných řečích ve výběru jako nikde jinde nenaleznete. — Anglická vánoční přání (X-mas assortments) od $1.00 výše ve velkém výběru.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Zpráva od Msgra FRANTIŠKA PLANNERA, Rektora Nepomucena

NEPOMUCENUM, ČESKOSLOVENSKÝ SEMINÁŘ V ŘÍMĚ

I. CÍL A SMYSL NEPOMUCENA

1. Je to jediný ústav, který Československu zbyl jako symbol naší Církve. Je stále ještě činný. Od doby komunistické poroby vychoval 101 českých a slovenských kněží, z nichž dobrých dvacet dnes pracuje v Americe v normální duchovní správě. Příštím rokem budou vysvěceni dva noví. Stav seminaristů se mění každoročně, podle toho, kolik nadaných a schopných zájemců o kněžství se přihlásí, a jak naše exilní i krajanské rodiny spolupůsobí s Boží milostí k růstu a rozvoji kněžských a řeholních povolání.

2. V Nepomucenu je současně centrum vydavatelství českých náboženských knih pro věřící z Československa, exulanty obou exilních vln, kteří dosud neměli přístup k nějaké náboženské literatuře v mateřském jazyku, a vůbec pro všechny naše věřící i nevěřící krajany, kteří poctivě a vytrvale hledají Pravdu Páně.

3. V Nepomucenu má také střed krajanská duchovní služba ve světě, která se v poslední době velmi slibně rozvíjí.

4. Sám Svatý Otec proto projevil živý zájem o to, aby se Nepomucenum zachovalo pro církev v Československu.

II. FINANČNÍ STAV

Po dobu třiceti let je ústav odkázán sám na sebe a seminaristé byli vždycky bez všech prostředků: ošacení, knihy, nemoci, školní taxy atd. Budova, dlouho neopravovaná, schátrala a potřebovala mnoho velkých oprav. Hospodářská krize v Itálii znemožnila výhodné půjčky, s kterými se na počátku počítalo. Musili jsme odprodat nemovitosti, které koleji patřily, a po mnohých pokusech a obětích jsme zmenšili dluh na dvě třetiny. Ale zůstává doposud velký dluh 305 miliónů lir (circa 370.000 dolarů).

Jsme schopni tento dluh umořit? Situace není zásadně beznadějná.

1. Pronajali jsme polovinu budovy Kanadské papežské koleji, a tím je zabezpečen normální chod naší koleje pro nejbližší dobu.

2. Naši krajané v Americe i v Evropě nám už projevili mnoho porozumění ve sbírkách na kolej, takže dluh sám by byl splatitelný.

3. Bohužel tu jsou obrovské úroky (14%), které se v Itálii vyžadují, a tím vzniká smutný stav, že by sbírky krajanů mohly připadnout ve prospěch finančních ústavů. Proto od samého Svatého Otce vyšla iniciativa, aby se právě nyní něco podniklo k nápravě této těžké situace.

III. JAKÉ INICIATIVY BY BYLY MOŽNÉ?

Diskutovalo se o této otázce s českými kněžími v Evropě i v Americe při Eucharistickém sjezdu ve Filadelfii. Některé z těchto iniciativ uvádíme:

1. V Římě se ustanovil prozatímní komitát k záchraně koleje.

2. Rektor koleje Mons. Fr. Planner vyjádřil přání, aby znal adresy dobrodinců a mohl jim vždycky za dary poděkovat, informovat je o stavu koleje a být s nimi ve styku.

3. Dp. Petr Esterka (St. Catherine's College, St. Paul, Minn. 55116, USA) slíbil sbírat adresy případných nových dobrodinců, na které bychom se mohli obrátit.

4. Mons. Petr Lekavý navrhoval, aby někteří půjčili své úspory koleji na úrok značně nižší než se vyžaduje v Itálii, a někteří jiní nabídli půjčku bezúročnou. Iniciativy tohoto druhu by byly opravdu velkou pomocí.

5. Protože se Státní sekretariát jménem samého Svatého Otce obrátil na biskupskou konferenci americkou s žádostí o podporu koleje, snad by bylo možné, kdyby naši krajané v Americe požádali své biskupy, nemohla-li by se pro kolej obětovat část normálních sbírek v kostele (např. misijní neděle, vždyť naše situace plně odpovídá poměrům v misiích).

Za všechny další iniciativy jsme vděčni a jsme přesvědčeni, že jde o podporu Boží věci.

Zasílá † John L. Mořkovský,
biskup z Galeston-Houston, Texas
13. září 1976

PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ NAVŠTÍVIL CLEVELANDSKÝ KARLÍN

(Dokončení ze str. 1)

ných států. Cítili se všichni poctěni.

Je přirozené, že presidentova bezpečnostní služba propátrala a střežila celé okolí i síň Karlín (uvnitř i zvenčí) od ranních hodin a hlídkovala i na věži kostela sv. Jana Nep.

Na křižovatce 53.ých. ulice a Fleet Ave. před síní Karlín limuzina zastavila a presidenta uvítaly tři ženy v českém, moravském a slovenském kroji, jak káže starý dobrý slovanský zvyk — chlebem a solí. Byly to Milada Vorisová. Jiřina Jenčíková a Zofie Hudáková. Český chléb upekla ses. Anna Čisařová (známá pracovnice Svazu čs. katolíků). Na mayorovi Perkovi byla patrna nejen veliká radost, ale i hluboké dojetí. Jeho oči byly zality slzami. Přiváděl presidenta Spojených států do prostičkého sousedství — ale podnes čistého, upraveného a spořádaného — tak jak jej vybudovali čeští přistěhovalci v 90. letech a na zlomu století — v němž on, chudý chlapec vyrůstal a podnes i jako starosta města žije.

President se rozhovořil z auta k davům a zvláštní pozornost věnoval i tradičnímu přivítání chlebem a solí — že chléb symbolizuje ovoce naší práce a sůl naše starosti a pot naší námahy.

Před vchodem do České síně Karlín se president Ford pozdravil a dal fotografovat se zástupem krojovaných děvčat a chlapců, representujících všechny clevelandské národnostní skupiny. Byla mezi nimi i početná skupina našich mladých Sokolek, členek taneční skupiny Beseda, vedených ses. Bača. Při vstupu do síně přivítali presidenta George Tesař, předseda síně Karlín, který předal presidentovi jménem ředitelstva a všeho členstva doživotní legitimaci Karlínské síně.

V síni se shromáždilo na 500 osob, předních představitelů a pracovníků všech clevelandských národnostních skupin, kteří vítali vstupujícího presidenta zpěvem písně "Battle hymn of Republic" (Glory, glory, halleluja). Pozadí tribuny tvořily vlajky, americká, československá, polská, slovinská, italská, mad'arská atd. Stěny ozdobeny znaky Čech, Moravy, Slovenska a řady předních měst Československa. — Na čelné stěně byl veliký český nápis: "Pane presidente, vítáme Vás v Karlíně".

President se zdržel v síni Karlín skoro tři čtvrtě hodiny. Po uvítacím projevu mayora Perka promluvili guvernér Rhodes a senátor R. Taft Jr. Shromáždění oslovil i stařešina ohijského politického života, slovinského původu, podnes miláček našich krajanů, dávný člen Sokola Tyrš, bývalý starosta města, býv. ohijský guvernér a dlouholetý bývalý demokratický senátor (člen zahraničního výboru) Frank Lausche. Senátor Lausche mimo jiné řekl, že starost o budoucnost Ameriky ukládá mu, aby ač demokrat podpořil a odporučil presidenta Forda.

Z projevu presidenta Geralda Forda, byť byl pronesen v době volební kampaně je nutno vyzvednou a zaznamenat podstatnou část, jež byla věnována významu a důležitosti i nutnosti zachování "dobrých sousedství". President vyslovil potěšení, že může být mezi námi, že uviděl čtvrť, o níž mu již mnohokráte vyprávěl náš mayor Perk. Návštěva síně Karlín ho naplňuje hlubokým radostným rozechvěním. Podotkl, že ač každá národnostní skupina je výrazně jiná, přece tvoříme jednotu — americký národ. Síla Ameriky je právě v tom, že všichni jsme odlišní, ale věrně oddáni stejným velkým ideálům demokracie a svobody, nejen pro Ameriku, ale pro všechno lidstvo světa. Aby Amerika mohla být nadějí a posilou všech utlačovaných národů, musí být a zůstat hospodářsky zdravá a silná a také silná a mocná vojensky. Pochválil vlastnosti ethnických skupin — věrnost krásným a vznešeným tradicím svých otců, oddanost svým rodinám, obětavost v budování a udržování vlastních chrámů a síní, starostlivou péči o uchování dobrých sousedství, jež přispívají k bezpečnému a klidnému životu i ke zdárnému dospívání mládeže. Těmito vlastnostmi se staly etnické skupiny, složené z valné části z prostých pracovitých lidí důležitými stavebními kameny veliké a silné Ameriky a výraznými nositeli amerických idejí svobody a humanity. President připomenul, že jeho administrace zákonnými opatřeními se snaží přispívat k uchování a oživení "dobrých sousedství". Musí to zůstat starostí americké vlády i v budoucnu.

Pan president nezapomněl ani pochválit lahodnost českého jídla. Výborné obložené chlebíčky pro všechny přítomné (bylo jich podáno přes dva tisíce) připravila řada obětavých sester (jež známe co hybné síly v Krajanském výboru, v Distr. svazu českých katolíků a ze Spolku sv. Josefa ČKJ). Činily se v karlínské kuchyni od rána do pozdních večerních hodin. Všem srdečné díky za jejich velkou obětavost, stejně jako těm mužům, kteří pracovali za barem. Hosté zůstali v síni po odjezdu presidenta ještě několik hodin.

Ptají se krajané po Americe: "Jak jste to v Clevelandu dokázali, že president přišel řečnit do staré české čtvrti, do České síně?" — Dokázali jsme to proto, že naši představitelé před řadou let přišli s iniciativou spojení všech národnostních skupin pro společný postup ve veřejném životě. A dokázali jsme to také proto, že jsme přijali zásadu — že "naše věc je nad strany" a dle ní pracujeme. Je a musí být naše věc nad strany, když jde o dobré jméno a prestiž Čechů a Slováků, o obsazení veřejných úřadů, o prospěch našich krajanských organizací (bez rozdílu ideového a náboženského). Staré vlasti a jejímu lidu budeme také prospěšni jen budeme-li mít na zřeteli výše uvedenou zásadu.

Něco o České síni Karlín: Byla založena ve 20. letech několika spolky Katolického Dělníka. Podnes největší část podílů vlastní české katolické organizace. Největším podílníkem je Spolek sv. Josefa č. 156 ČKJ. *Síň před 5 lety vyhořela* a před 3 lety byla od základu znovu postavena. Pochlubíme se našim čtenářům, že tajemník síně Karlín je br. Josef Kocáb, člen ředitelstva našeho "Velehradu", vydavatelstva tohoto listu. Abychom dokázali pravdivost clevelandské devizy — "Naše věc je nad strany", prozradíme (po Clevelandu známou věc), že většina funkcionářů síně Karlín jsou horliví aktivní stoupenci a členové demokratické strany.

My Češi, v síni Karlín přítomní, jsme pocit pocty, jíž se nám a krajanské Americe presidentovou návštěvou dostalo — prožívali s hlubokým dojetím, protože shodou okolností to bylo 28. října!

—un.

Schůze Klubu Domov

se koná v úterý 16. listopadu 1976 v budově Lincoln Federal Savings v 8 hod. večer. Členové, zájemci a příznivci jsou srdečně zváni.

Ferda Küssel, předseda
Fr. Uhlířová, tajemnice

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Irán získal kontrolu nad čtvrtinou Kruppových závodů

Teherán. — Irán, zbohatlý z prodeje zemního oleje, koupil v úterý 19. října celou čtvrtinu akcií známých Kruppových závodů, které vyzbrojily Německo ve dvou světových válkách. Tyto závody spravují celkem 135 filiálek a závislých podniků, od uhelných dolů až po ocelárny, ve 25 zemích. Bylo oznámeno, že Kruppovy podniky budou nyní spolupracovat na velkém množství rozvojových projektů pro industrializaci Iránu. Je to první cizí vlastnění části Kruppových závodů v 165 letech jejich existence. K tomuto kroku byly přivedeny finančními nesnázemi.

Kruppovy závody nyní nevyráběji zbraně, nýbrž vybavení továren, stroje pro průmysl, nákladní auta, cisternové lodi, mosty, obytné domy atd. Vloni měly na celém světě obrat ve výši 3.82 bilionu dolarů.

Šach Reza Pahlevi prohlásil, že chce užít íránského bohatství oleje k dosažení toho, aby jeho země o 35 milionech obyvatelích se stala tak průmyslově pokročilou jako Západní Německo.

Kruppovy závody, dříve vlastnictví jedné rodiny, se kvůli finančním potížím staly v roce 1968 akciovou společností. Po válce byl Alfréd Krupp, majitel závodů, odsouzen na 12 let vězení kvůli kolaborantství s Hitlerovým režimem. Po šesti letech však byl propuštěn na svobodu a vlastnictví jeho podniků mu bylo vráceno.

Kypr žádá odchod turecké armády

New York. — Vláda Kypru žádala v pondělí 8. listopadu na Valném shromáždění Spojených národů, aby turecká armáda opustila tento ostrov, a aby byla obnovena jednání o vyřešení kyperského problému. Už vloni Valné shromáždění OSN žádalo odchod cizích vojenských sil z Kypru, avšak Turci se tomuto rozhodnutí nepodřídili.

Sdružené organisace československých spolků v Americe, Jednota českých dam a pánů, Západní česko-bratrská jednota, První družina československých legionářů, Česko-dělnický pěvecký sbor Lyra, Československá národní rada americká, Americká obec sokolská, Slovenská tělocvičná jednota Sokol, Moravská kulturní společnost, Národopisný kroužek Ústředny moravských spolků, Lože Bohemia číslo 202 I.O.O.F., a Svobodná obec za spoluúčasti Klubu Domov z Nár. Svazu českých katolíků, Taneční skupiny Beseda, Československého Orla v exilu, Československé ženské národní rady v exilu, Sdružení českých svobodomyslných škol a Svazu svobodomyslných se všemi jejich podřízenými složkami

srdečně zvou krajanskou veřejnost na velkolepý hold československých krajanů chicagského okolí ku 200letému výročí Spojených států amerických

"CZECHOSLOVAK AMERICAN BICENTENNIAL SPECTACULAR"

V NEDĚLI, DNE 21. LISTOPADU 1976 V MORTON WEST HIGH SCHOOL GYMNASIUM, 2400 SOUTH HOME AVE., BERWYN, ILLINOIS ● VSTUPNÉ $1.00 ZA OSOBU ● PROGRAM ZAPOČNE PŘESNĚ VE 2 HODINY ODPOLEDNE

Dostavme se všichni na krajanskou manifestaci své oddanosti Spojeným státům

Lístky k dostání v úřadovnách následujících organizací: Jednoty českých dam a pánů, 6907 W. Cermak Rd., Berwyn; Jednoty československé spolky v Americe, 2701 S. Harlem Ave., Berwyn; Československé národní rady americké, Room 202, 2137 So. Lombard Ave., Cicero; Americké obce sokolské, 6426 W. Cermak Rd., Berwyn; Cihak World Travel Inc., 6302 W. Cermak Rd., Berwyn; a Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, aneb možno je telefonicky objednat v úřadovně ČSA, 242-2224 aneb 795-5800 (ext. 43).

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

(Dokončení z min. čísla.)

Další příspěvky:

$50.00 — Catholic Workman #45, K.D.

$25.00 — St. Ann Soc. #177, C.C.U.; Rev. Dr. Ludvík Němec, Chestnut Hill, Pa. -

$15.00 — S.S. Peter & Paul Br. #29, C.W.

10.00 — K.J.Ž.T. #44; James C. Joska, Pine Bluggs, Wyo.; Cath. Work., #111; Vladimír & Marie Richter, Chicago, Ill.; Jos. K. Proskočil, Omaha, Neb.; K.J.Ž.T. #49; Cath. Work. #18; Mr. & Mrs. Jas. Klekovich, Berwyn, Ill.

$7.50 — K.J.Ž.T. #72; K.J.Ž.T. #109; K.J.Ž.T. #61.

$5.00 — K.J.Ž.T. #30; K.J.Ž.T. #91; Edw. F. Filip, Berwyn, Ill.; Marie D. Vašek, Chicago, Ill.; Robt. W. Linhart, Cleveland, O.; K.J.Ž.T. #28; St. Ann Soc. #3, C.C.U.; K.J.Ž.T. #24; K.J.Ž.T. #100; Minářík Bakery, Cicero, Ill.; Rev. Geo T. Cerny, Chicago, Ill.; Františka Uhlíř, Berwyn, Ill.; K.J.T. #10; Frank J. Chyba, Baltimore, Md.; Paul J. Zbořil, Berwyn, Ill.; K.J.Z.T. #10; K.J.Z.T. #11; Charles & Marie Holoubek, Lisle, Ill.; K.J.Z.T. #25; Anna J. Gonwa, Franklin Pk., Ill.; Jos. F. Pavelčík, Omaha, Neb.; Mr. & Mrs. Leo Vodička, Kildeer, Ill.; Fr. & Mary Suchacek, Pittsburgh, Pa.; Mr. & Mrs. Chas. F. Chambers, Downers Grove, Ill.; Adelyne Janoušek, Cicero, Ill.

$3.00 — Joseph Vohryzka, Almeda, Cal.; Anna Sukup, Cudahy, Wis.; Louis & Elizabeth Bořil, Chicago, Ill.; Štěpánka Kalvoda, Mandan, N.D.; Agnes Buechlein, St. Louis, Mo.; Rosalie Chovanec, Cudahy, Wis.

$2.50 — R. J. Bartosh, Cleveland, O.

$2.00 — Angela Kopecký, Galveston, Tx.; Eleanor Vosejpka, Chicago, Ill.; Vladimír C. Cymbal, Northridge, Cal.; Emma Krumal, Chicago, Ill.; Stephanie Kaspar, Lyons, Ill.; Mr. & Mrs. Rudolph Smolík, Parma, O.; James E. Viskocil, No. Riverside, Ill.; Lillian Bouška, Chicago, Ill.; Sylvia Kučera, Chicago, Ill.; Thomas R. Skulina, Cleveland, O.; Francis Burián, Cicero, Ill.; Fred Havlice, Cleveland, O.; Rev. Robert Wilkes, O.S.B., Cleveland, O.; Francis J. Auermuller, Kearney, N.J.; Rose A. Zaloudek, Oklahoma City, Okla.; Rose Stejskal, Berwyn, Ill.; Dr. Frank Hradil, Denver, Colo.; Emil Rachota, St. Louis, Mo.; Radoslava Přibylová, Berwyn, Ill.; Estelle B. Slovak, Ennis, Tx.; K.J.Z.T. #77; Alžběta Turek, Berwyn, Ill.; Bertha Frigulietti, Cleveland, O.; Frank J. Sobotka, Riverside, Ill.; Stanley J. Kozák, Parma, O.; Marie B. Lewandowski, Brookfield, Ill.; Paul Pyták, Cleveland, O.; Helen P. Philips, Garfield Hills, O.; Mrs. Jos. Buda, Cleveland, O.; Rose Vokurka, Berwyn, Il.; Bessie Morris, E. Bernard, Tx.; Katolický Dělník #161; Frank J Haman, Hawaii; Božena Valenta, Brookfield, Ill.; Mrs. Anthony Červeňák, Flint, Mich.; Mathilda Kovařík, Berwyn, Ill.

Sokol Horymír #4 K.J.S., Detroit, Mich. poslali $20.00 na členské příspěvky:

$2.00 — Jos. Yasnos, Dearborn; Rev. Jos. Hlaváček, Detroit; Frank Bacek, Jackson; John Cubr, Romulus; Joseph Cubr, Romulus; Frank Dobrovodsky, Farmington Hills; Tom Horák, Elsie; Frank Kasparek, Southgate; Norbert Kasparek, Detroit; John Pavlinek, Royal Oaks.

$1.00 — N.N. — ; Mary Toth, Ennis, Tx.; Marie Kučera, Chicago, Ill.; Frank Zitek, W. Babylon, N.Y.

Pro Nepomucenum:

$500.00 — Msgr. Petr Lekavý, Cavalier, N. Dak.; Zvláštní sbírka osadníků.

$500.00 — Panny Marie Lurdské, Cleveland, O.; Dp. John J. Anděl, farář.

$135.64 — Zvláštní sbírka ze dne S.S. Cyril & Methodius *Heritage Day, Houston, Tx.*

$50.00 — N.N. Vancouver B.C., Canada.

$25.00 — Jos. & Frances Mikusa, Cape May, N.J.

$10.00 — Sr. Matthias, O.S.F. & Frank Krippner, Chicago, Ill.

$5.00 — Paul J. Zbořil, Berwyn, Ill. (k uctění památky Msgr. Martina Křížky).

$5.00 — S.S. Cyril & Methodius #2, K.J.T.

$3.00 — Frances Burian, Cicero, Il.

Mešní intence:

$50.00 — Louise Setka, Chicago, Ill.

$25.00 — Frances Burian, Cicero, Ill.; Marie Čuňát, Chicago, Ill.

$15.00 — Ludmila Štafek, Flint, Mich.

$10.00 — N.N. Vancouver, B.C., Canada.

$5.00 — Mrs. Emil Jánský, El Campo, Tx.

$3.00 — Eleanor Vosejpka, Chicago, Ill.; Mary Cunat, Chicago, Ill.

$2.00 — Mrs. Frances Schneider, San Antonio, Tx.

Pro Svaz:

$20.00 — Francis J. Auermuller, Kearny, N.J.

$5.00 — Radoslava Přibylová, M.D., Berwyn, Ill.

Naše vřelé "Zaplat' Pán Bůh" všem dárcům a příznivcům. Prosíme, aby další dary a příspěvky byly zaslány přímo na novou adresu:

National Alliance of Czech Catholics
2657-59 So. Lawndale Ave.
Chicago, Ill. 60623.
(Telef. 552-7575)

J.E. JAN L. MOŘKOVSKÝ, biskup z Galveston–Houston, Tex. navštívil sv. zemi a mluvil na vatikánském rozhlasu k věřícím v Československu

Na své cestě ze Svaté země se zastavil v Římě česko-americký biskup moravského původu njd. Otec biskup John Mořkovský. Narodil se v texaské Praze, v diecézi San Antonio a nyní je sídelním biskupem diecéze Galveston-Houston. Říkáme v texaské Praze, protože americký stát Nebraska a Oklahoma mají také svoji Prahu, a stát Minnesota má českou Novou Prahu.

Nyní náš rozhovor:

A: Otče biskupe, 7. srpna se konala v rámci 41. Mezinár. eucharistického kongresu česká mše sv. u sv. Petra ve Filadelfii v Pensylvánii. Vy jste byl hlavním celebrantem. Co dal — podle Vašeho úsudku — tento eucharistický kongres americkým katolíkům a jak se projevil jeho duch mezi našimi krajany?

B: Tento eucharistický kongres byl už druhý, který se konal v USA. První byl před 50 lety v roce 1926 v Chicagu a ten velmi povzbudil americké katolíky. Dnes je nás skoro 50 milionů v USA. Letošní sjezd povzbudil naše české katolíky. Zúčastnilo se ho několik milionů věřících, a mezi Čechy alespoň 2.000. Českých usedlíků kolem Filadelfie je málo, Slováků tam žije hodně dodnes. Přesto se naši čeští katolíci zúčastnili české mše svaté v počtu kolem 2.000. Věděli o tom všichni uvědomělí našinci v USA a v duchu byli účastni i ti, kteří nemohli do Filadelfie přijet. Měli jsme tam také kulturní výstavu. Bylo tam na 400 různých exposic různých řeholních řádů, organizací a národnostních skupin. My jsme měli naši českou, velmi uměleckou výstavu a naši katolíci z Texasu při ní měli svůj stánek. Bylo to povznášející, a pro svou ideovou náplň se těšila opravdovému zájmu všech návštěvníků.

A: Co na Vás z celého kongresu nejvíce zapůsobilo?

B: Jako český biskup, zastupující naši národnost, naše dědictví — ta česká mše u sv. Petra na mně nejvíce zapůsobila.

A: Česká mše sv. se konala, možno říci, nad hrobem našeho krajana, prachatického rodáka a 4. filadelfského biskupa, blahoslaveného Jana Nepomuka Neumanna. Jak je živá úcta k němu v USA a kdy bude svatořečen?

B: Je veliký zájem o jeho svatořečení, které se bude konat někdy na jaře příštího roku, ale Američané všech národností se k němu modlí. Podle posledních zpráv od kard. Krola ve Filadelfii — on se hlavně o to zajímá — bude příští rok pro církev v USA příležitostí k obrodě. Nejenom čeští krajané, ale všichni katolíci v USA mají velkou úctu k tomuto 4. filadelfskému biskupu, který se hodně zasloužil o vývoj farních škol a katolického školství v USA.

A: Když mluvil president Ford na eucharistickém kongresu o přínosu jednotlivých národů k rozkvětu Spojených států, myslil jen na minulé generace, nebo i na naše žijící krajany vědce, česko-americké noviny, vystavěné katol. školy, kostely a kněze?

B: Jisté mluvil o předešlých pokoleních pionýrů, ale v posledních letech je velký zájem mezi mladými, kteří možná před 20 lety už zapomínali na svůj kulturní a národnostní původ, ale teď v posledních letech se živě zajímají o kulturní tradice svých předků. Např. ve státu Texas se na mnoha ústavech i universitách rozmnožují kursy české řeči a české literatury a nejméně se zdvojnásobil počet kolejí a universit, kde se dnes vyučuje češtině. Tento rok je alespoň 10 kolejí, kde mají češtinu v učebním programu. President Ford myslil i na tu novou uvědomělost, na kulturní přínosy a na kulturní dědictví, které zvláště dnes obohacuje Ameriku a dodává jí novou pestrobarevnou krásu kulturní mozaiky.

A: Stále živěji se dostává do popředí světové veřejnosti otázka důstojnosti člověka a dodržování základních lidských práv ze strany různých vlád. Jak se k tomuto bolestivému problému staví američtí katolíci a zvláště americká biskupská konference?

B: Mohlo by se říci, že lidská důstojnost, lidská práva jsou hlavním bodem zájmu katolíků v USA. Nedávno v červnu tajemník biskupské konference Spojených států, mons. James Rausch, zaslal státnímu sekretáři p. Henry Kissingerovi list, v němž ho upozorňuje na pronásledování katolíků v Československu. Zdůrazňuje v něm, že režim v Československu je jeden z nejnásilnějších ve východní Evropě; pranýřuje zjevná porušování základních lidských práv v Československu a vyzývá vládu Spojených států, aby na to brala zřetel ve svých hospodářských a obchodních stycích s tamní vládou.

A: Jaké dojmy a zážitky si přinášíte ze své pouti do Svaté země?

B: Byla to již moje druhá návštěva Svaté země. Po prvé jsem tam byl před 17 lety. Tedy putování ve šlépějích našeho Spasitele a všech těch velkých osobností z Písma sv., ze Starého i Nového zákona. Když člověk jednou vykoná tu pout', pak už čte Písmo sv. s živějším zájmem a pochopením. Bylo nás ve skupině 68, všichni z USA, hlavně z Texasu, a všichni máme z té cesty povzbuzující a krásné, nezapomenutelné dojmy.

A: S Čechy, žijícími v Římě, jste oslavil svátek našeho národního patrona sv. Václava. Viděl jste a víte z vlastní zkušenosti, jak úcta ke sv. Václavu spojuje krajany v zahraničí a nedává zapomenout na naše drahé doma. Co byste rád řekl katolíkům i nekatolíkům zemi svatováclavské koruny?

B: Rád bych vám, drazí krajané v Československu, řekl, co si Boží lid v Americe stále jasněji uvědomuje: že Kristus je jediná Pravda uprostřed tolika lesklých polopravd a lží; že Kristus je naše i vaše síla za všech okolností; že Kristus je jistou nadějí, i když se vám zdají obzory beznadějně černé, avšak věřte, že nezhyne národ, jenž nepřestane věřit a žít podle víry v pravého Boha. S potěšením využívám této příležitosti a svolávám na vás požehnání všemohoucího Boha Otce i Syna i Ducha sv., amen.

A: Děkuji Vám, Otče biskupe, za Váš rozhovor a pozdrav věřícím i nevěřícím doma v Československu.

•

Pozn. redakce: Také my v redakci H.N. jsme dostali od njdp. biskupa Jana L. Mořkovského "Pozdrav se Sv. země, který došel teprve minulý týden a který posílá všem našim čtenářům. Dříve nežli psaný pozdrav, tu byl ovšem hlas njdp. Otce biskupa, který při čekání na letadlo do Houstonu nám z chicagského letiště O'Hare zavolal telefonem na důkaz svého upřímného zájmu o existenci českých katolických novin v USA a o průběh "remodelingu" budovy Velehradu. Kde je sice ještě hodně práce, ale to hlavní a nejpotřebnější se už blíží k ukončení. — Děkujeme panu biskupovi za jeho pozdravy a jsme mu vděčni za jeho živý zájem o čs. katolickou věc v USA i jeho morální podporu.

Redakce

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

10. kolo —

TRENČÍN—SLAVIA 2:5

Branky: První gól vstřelil z trestného kopu Svoboda a Slavia vedla 1:0. Lubas vzorně nacentroval na Segmüllera a ten zvýšil na 2:0. Kovacs snížil z penalty — 1:2. Lubas pronikl, míč se odrazil k Segmüllerovi a bylo to 1:3. Po trestném kopu Kovacse střílel Sokol a snížil na 2:3. Segmüller unikl po křídle, našel volného Fr. Veselého a ten zvýšil na 2:4. Poslední pátý gól dal Segmüller, když ohešel i brankáře Machače.

SPARTA—PLZEŇ 2:1

Branky: Plzeňský Uličný (kdysi hrál za Spartu) vybojoval míč, přesně přihrál Bicanovi a ten zavěsil. Stratil zahrál roh a Bušek hlavou vyrovnal na 1:1. Vítěznou branku Sparty vsitil hlavou Čermák.

TEPLICE—DUKLA 0:2

Branky: Švehlík přihrál z přímého trestného kopu a Nehoda hlavou dal první gól. Druhá branka padla z pěkné akce Nehoda—Gajdůšek a posledně jmenovaný zasunul do sítě podle vybíhajícího brankáře Sedláčka.

BOHEMIANS—ŽILINA 1:0

Branka: Dvě minuty před koncem zápasu střílel trestný kop kanonýr z Vršovic Panenka a jeho střela skončila za zády žilinského brankáře Murárika.

INTER—BRNO 3:0

Branky: Jurkemikův trestný kop a nevidaná bomba z dobrých 40 metrů — 1:0. Petráš vybojoval míč, dal na nabíhajícího Bajzu, ten prodloužil ještě na Novotného, který pohodlně zavěsil druhou branku. Z Petrášovy akce vstřelil třetí gól Šajánek.

OSTRAVA—L. KOŠICE 3:1

Branky: První skóroval Lička, který dostal přesný pas do běhu od Hudečka. Lorenc se doslova probil obranou hostí a hlavičkou nezadržitelně vsítil. Po rohovém kopu hosté snížili hlavou Pencáka na 1:2. Tečku za vším udělal Rygel, který proměnil penaltu za Dobrovičův faul na Ličku.

TRNAVA—SLOVAN 2:0

Branky: Dobiáš našel přihrávku Gašparika, sám naběhl do trestného území Slovanu, Gašparik mu ideálně mič vrátil a Dobiáš nezadržitelnou střelou pod břevno dal vedoucí gól. Druhý přidal Kuna.

VSS KOŠICE—FRÝDEK-MÍSTEK 0:0

Domácí hledají formu, hosté si po zásluze odvážejí jeden bod.

Tabulka po 10. kolech

1. Dukla	23:11	16
2. Inter	22:10	13
3. Slavia	19: 9	13
4. Brno	16:15	11
5. Trenčín	15:16	11
6. Slovan	13:11	10
7. Lok. Košice	14:13	10
8. Sparta	12:13	10
9. Ostrava	13:13	9
10. Bohemians	9:11	9
11. Teplice	14:17	9
12. Žilina	10:11	8
13. Plzeň	9:13	8
14. Trnava	8:17	8
15. VSS Košice	13:23	7
16. Frýdek-Místek	6:13	6

II. liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

Kladno—Jablonec 2:1

Branky: Isteník, Jiras — Jelínek.

Bohumín—Prešov 0:1

Branka: Bubenko.

Třinec—Nitra 2:0

Branky: Krajčovič, Gomola.

Vítkovice—Vlašim 2:1

Branky: Holyst, Šreiner — Dvořák.

Příbram—Bardejov 2:0

Branky: Johana, Mička.

Martin—Děčín 3:0

Branky: Kunert 2, Miškolci.

Michalovce—Ban. Bystrica 0:2

Branky: Albrecht, Jacko.

P. Bystrica—RH Bratislava 1:0

Branka: Jajerchin.

První čtyři týmy v tabulce

1. Prešov	26:7	19
2. Dukla B. Bystrica	20:5	17
3. Třinec	17:8	16
4. Jablonec	23:8	15

Český pohár v kopané

4. kolo —

Jablonec—Dukla Praha 2:1

Jablonec začal s velkým elánem a zasadil soupeři první k.o. už ve 2. minutě, když osmnáctiletý Josef Jarolím skvěle prošel po levé straně, přihrál před branku a nabíhající Petrtýl tvrdou ranou skóroval. V 67. minutě opět přišla Jarolímova chvíle, unikl po levé straně, vtipně našel volného Šedivého a bylo to 2:0. Čtyři minuty před koncem zápasu snížil na 2:1 za Duklu "exjablonečan" Tábor, který je prvním rokem na vojně v Praze. Jablonec neměl co ztratit, hrál bez zábran i nervozity a výsledek se dostavil. Dukle scházelo tempo, kombinace, pohyb a střelecká muška.

Poruba—Baník Ostrava 1:1

Ostrava vedla brankou Slaného; z trestného kopu vyrovnal Magera. Potom se utkání prodlužovalo, ale gól nepadl. Na penalty zvítězila divizní Poruba 4:3.

SMŽ Olomouc—Zbrojovka Brno 0:5

Brno dalo hned na začátku dva laciné góly, kterými nabylo jistotu a klid a zbytek střetnutí se prakticky stalo její exhibicí. Branky dali: Kroupa 2, Pešice, Bureš a Mikloš.

Chomutov—Bohemians Praha 0:0

Hosté byli favoritem, ale z prvoligové abecedy toho mnoho v Chomutově nepředvedli. Protože ani v prodloužení dvakrát 15 minut nepadlo rozhodnutí, kopaly se penalty. Zatímco domácí dokázali proměnit pouze jednu, hosté vstřelili domácímu brankáři dvě, takže v poměru 1:2 postupují Bohemians.

Slavia Praha—UD Příbram 5:1

Slavia vyhrála zaslouženě vysoko, protože její hráči byli technicky lepší, rychlejší a důraznější než druholigový celek Příbrami. Branky: Fr. Veselý se probil středem hřiště a z hranice trestného území vypálil prudce do rohu branky a bylo to 1:0. Z voleje vyrovnal Nachtman. Druhý gól dal zblízka Ruda Svoboda. Paufík z dálky po přihrávce Svobody skóroval potřetí za Slavii. Autorem čtvrté branky je Frydrych, který ji vsítil hlavou. Poslední pátý gól dal Hotový z přihrávky od Veselého.

Teplice—Viktoria Žižkov 6:1

Skóre se začalo zvyšovat teprve po hodině hry, když obrana Pražanů už byla unavená. Branky: Melichar 2 (jedna z penalty), Thorovský 2, Senický, Krumich — Smolík.

Vítkovice—Gottwaldov 2:0

První branku dal z penalty Šreiner, druhou zaznamenal Čevela krásnou střelou přesně do horního růžku branky.

Bylo rozlosováno čtvrtfinále Českého poháru a los určil tyto dvojice:
Bohemians—Jablonec,
Sparta—Vítkovice,
Teplice—Poruba.
Slavia—Brno.

★

Čtvrtfinále Slovenského poháru v kopané

Trenčín—Trnava 0:0

Po prodloužení se kopaly pokutové kopy. Po první sérii byl stav 5:5. Pak však Kramolišovu (Trnava) střelu Machač vyrazil a domácí Hollý proměnil.

Inter Bratislava—RH Bratislava 6:1

Jasné vítězství Interu, o které se brankami zasloužil Jurkemik 2 (jedna z penalty), Mráz 2, Šajánek, Novotný. Za hosty skóroval Pukalovič.

Lok. Košice—VSS Košice 0:0

V proměňování pokutových kopů byli nakonec úspěšnější domácí, kteří dali tři a hosté dvě.

Dubnica—Žilina 0:1

Vítězný gól vstřelil v 53. minutě Beleš.

Do semifinále Slovenského poháru postupují: Trenčín, Lok. Košice, Inter a Žilina. Zatím nebylo provedeno losování

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 31. října se hrálo poslední kolo sezóny 1976 Major Division na Winnemac stadiónu, kde Sparta byla hostem týmu Tanners (Mexičané).

Tanners—Sparta 2:1 (rezervy)

Spart'anská rezerva začala hrát v deseti hráčích, asi po dvaceti minutách přišel jako jedenáctý Vyhnal a ještě později se dostavil Maňásek. Manažér Kop měl tyto hráče: v brance Boba Pospíšila, v obraně Vaška Příkazského, Honzu Pletichu, Honzu Bartůňka, Jerryho Enrighta; v záloze Standu Vymyslického, Pavla Minaříka, Oldu Vyhnala; v útoku Honzu Králíka, Kapitána Vlada Vlčanského, Jožku Příkazského a Standu Maňáska. V prvním poločase byla hra oboustranně vyrovnaná. Zato po přestávce se hra rozběhla na plné obrátky. Vedení se ujala Sparta, když Maňásek ideálně uvolnil Vlčanského a ten vstřelil překrásnou branku. Hráči Sparty mohli vedení ještě zvýšit, ale chyběl klid a rozvaha v zakončení. Potom domácí vyrovnali, snad mohl Pospíšil této brance zabránit, kdyby včas vyběhl. V závěru dosáhli domácí vítězného gólu, když celou akci soupeře před svou brankou Pospíšil zaspal. Sparta mohla klidně zvítězit, kdyby se neopakovala bolest posledních zápasů neproměňování brankových příležitostí. Spartu opustilo štěstí a naopak soupeři stačilo využit minimum šancí, aby št'astně zvítězil

TANNERS—SPARTA 1:2

Zápas prvních týmů začal velkým náporem domácích Tanners, zatímco Sparta se většinou jen bránila. Výkon Sparty vypadal unaveně a není se čemu divit, nebot' v základní sestavě prvního mužstva se objevilo pět hráčů z rezervy, kteří měli za sebou 90 minut tvrdého boje. Kdo to byl? Vlčanský, Maňásek, Minařík, Vašek Příkazský a Enright. Na lavičce byli ještě připraveni z rezervy v případě nutnosti Pleticha, Jožka Příkazský a Pospíšil. Z prvního celku nastoupili Stasiewicz, Sioras, Okincias, Cribari, Graham a Dakouris. Po prvním poločase odcházela Sparta do šaten s jednogólovou porážkou. Po přestávce šla Sparta do boje s jedinou taktikou: více útočit a strhnout vítězství na svou stranu. Bojovnot všech hráčů a střelecký den autora obou branek Grahama tuto taktiku proměnilo ve vítězství. Petr Stasiewicz v brance chytal naprosto spolehlivě a je obdivuhodný v tom, že si zachovává stále vysoký standard. V obraně vynikl Okincias, podporou útoku Sioras a krajní Příkazský s Enrightem nesmírnou snahou a bojovným srdcem. V záloze hrál velkou hru št'astný střelec Graham, Maňásek překvapil dobrým výkonem a Minařík má fotbalové srdce a vykoná mnoho práce v poli. V útoku výborně hrál Cribari, který vypracoval celou akci ke vstřelení vítězné branky; Vlčanský byl tentokráte dosti opomíjen svými spoluhráči, pakliže měl míč, tak nic nezkazil; Dakouris se utápěl v kličkování, za celý zápas nepřihrál a byl nejslabším hráčem v dresu Sparty. První tým v tomto zápase vedl manažér rezervy Kop a brankář Stasiewicz místo Jardy Fajkuse, který měl krátkou dovolenou. V některém příštím čísle H.N. vás seznámíme s dosaženými úspěchy Sparty v letošní sezóně. Ještě chceme upozornit majitele spart'anských losů, že tah se bude konat na podzimní zábavě Sparty 27. listopadu 1976 v 8:00 hodin večer v Olympic room, 6146 W. Cermak Road, Cicero. Losy možno koupit též na této zábavě, kde bude vyhrávat hudba Boba Nudery. První cena je dovolená na Hawaii pro dvě osoby na osm dnů. Druhá cena je dovolená v Las Vegas pro dvě osoby na čtyři dny. Třetí cena je barevná televize a sedm dalších cen.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

POK

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Přeje se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

a též nebyl určen termín zápasů.

★

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

11. kolo —

SPARTA—BRNO 7:2

Branky: Richter, Šíma, Nikl, Kalivoda, Honc, Mec, Vícha — Vojáček, Fiala. V prvé třetině ovládlo hru Brno, ale zlom nastal v 35. minutě, kdy Sparta dala Dzurillovi během jediné minuty tři branky.

Č. BUDĚJOVICE—KLADNO 3:5

Branky: Pouzar, Lála, Pražák — Müller 2, Ed. Novák 2, Nový. Vyrovnanější a vyzrálejší celek Kladna se zapotil, aby nakonec přece jen přehrál srdnatě bojující domácí tým. Vyhrál šťastně, nicméně zaslouženě.

PARDUBICE—GOTTWALDOV 13:2

Branky: Jiří Novák 3, Pecivál 3, Martinec 2, Novotný, Haňka, Beránek, Paleček, Bulis — Krejčí, Šmetana. Pardubice vytvořily střelecký rekord ligy, a kdyby využily dalších vyložených akcí, mohlo být jejich vítězství ještě vyšší.

KOŠICE—JIHLAVA 1:3

Branky: V. Lukáč — Veith, Augusta, Havlíček. Až v poslední třetině rozhodla větší herní zkušenost jihlavských vojáků o tom, že si odvezli oba body z Košic.

LITVÍNOV—VÍTKOVICE 6:1

Branky: Machulda, Hlinka, Hübl, Kousek, Macholda, Tarant — Dvořák. Po slabším začátku se Litvínov dostává do lepší formy, naopak hosté po velmi dobrém ligovém začátku zřejmě procházejí menším útlumem formy. Litvínov zvítězil díky neustálé nátlakové hře.

PLZEŇ—BRATISLAVA 3:4

Branky: Ebermann 2, Klapáč — Hrubý, Žižka, Bezák, M. Šťastný, Marodka domácích byla silnější než jejich snaha. Plzeňský nedostatek obránců se projevil v závěrečné třetině, kdy hosté dokázali zvrátit výsledek ve svůj prospěch. Bratislavě se hraje na cizím ledě výborně.

12. kolo —

KOŠICE—SPARTA 9:3

Branky: Faith 2, J. Lukáč 2, V. Lukáč 2, Čapek, Gold, Bačiak — Nejedlý 2, Nikl. Domácí mužstvo podalo na svém ledě dosud nejlepší výkon sezóny. Vysokou porážku Sparty zavinily hrubé chyby v obraně.

LITVÍNOV—KLADNO 4:4

Branky: Hlinka, Machulda, Zikmund, Ulrych — Müller, Nový, Pospíšil, Ed. Novák. Litvínov pokračuje v zlepšených výkonech, Kladno vyrovnalo až v závěru.

PLZEŇ—JIHLAVA 2:4

Branky: Kraft, Vrabec — Suchý 2, Veith, Výborný. Jihlava po desáté za sebou zvítězila. V těchto utkáních nastřílela 48 a inkasovala pouhých 15 branek.

BRNO—GOTTWALDOV 5:3

Branky: Hrstka, Vorlíček, Čihal, Pořízek, Tulec — Stuchlík 2, Maršík. První třetinu vyhrálo Brno 3:0, druhou naopak stejným poměrem branek Gottwaldov a rozhodnutí padlo v závěru, kdy se prosadila větší zkušenost domácího týmu.

Č. BUDĚJOVICE—BRATISLAVA 1:1

Branky: Kolar — Tajcnár. Oba góly padly v poslední třetině a oba z přesilovek. První zaznamenali hosté.

PARDUBICE—VÍTKOVICE 1:1

Branky: Jiří Novák — Richtář. Pardubice hrály v nepochopitelném útlumu, měly sice více ze hry, ale vynikající obrana hostí všechno stačila likvidovat. Výborní byli brankáři obou celků.

Tabulka po 12. kole

1.	Jihlava	55:22	22
2.	Kladno	58:41	17
3.	Pardubice	55:31	15
4.	Plzeň	60:50	14
5.	Sparta	40:37	14
6.	Bratislava	28:32	12
7.	Košice	46:47	11
8.	Č. Budějovice	33:37	11
9.	Brno	47:47	11
10.	Vítkovice	34:41	11
11.	Litvínov	37:55	6
12.	Gottwaldov	28:75	0

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

LIGA V ZEMI EVROPSKÉHO ŠAMPIONA

Být mistrem Evropy zavazuje. Českoslovenští hráči kopané by o tom nyní mohli nepochybně dlouze vyprávět. Kdekdo od nich teď chce nejen další řetěz vítězství v mezistátních utkáních, ale také úspěšnější mezinárodní oddílové styky a pohlednou kopanou doma v lize. Zatím se čs. hráči dokázali svým příznivcům zavděčit téměř na 100 procent. Reprezentanti porazili v kvalifikaci na světový šampionát Skotsko a neprohráli už ve 24 utkáních za sebou(!), Ostrava doma dokázala v oslabení zdolat v prvním vzájemném pohárovém zápase slavný Bayern Mnichov a také domácí soutěže přinášejí líbivější hru, než ještě v nedávné minulosti. Podívejme se teď spolu na výkony jednotlivých mužstev. DUKLA PRAHA podává vyrovnanější výkony než loni, tradičně umí zahrát venku a zraněnou oporu, brankáře Viktora, zatím téměř nahradil mladý Netolička. Neznamená to však, že počet příznivců Dukly nějak zásadně vzrostl. Dukla má stále nespravedlivou výsadu, že doplňuje tým zadarmo hráči, kteří museji narukovat na vojnu; a také přestupy do týmu, podporovaného ministerstvem obrany, se provádějí snadněji, než do civilních celků. Sparťané, Slávisté a příznivci Bohemians dosud nezapomněli, co zlého způsobily výsady Dukly (dříve ATK a ÚDA) jejich oddílům. A dosavadní protekce vojáků jim snadno zapomenout nedá... INTER BRATISLAVA má dobře vybudované mužstvo trenérem Švecem, řadu nadějných dobrých hráčů, obětavého kapitána Jurkemika, ale zatím se nedokázal prosadit v evropském poháru. Čas však také selže, jako například nedávno doma právě s Duklou. Přesto však patří k favoritům. JEDNOTA TRENČÍN je dosavadním největším překvapením soutěže. Loni byla ohrožena sestupem, byla známa jako nejsurovější celek ligy, letos však pod Reimannovým vedením hraje nečekaně dobře. Žádná velká jména, zato však bojovnost a dobrý Reimannův systém... SLAVIA je opět blízko špičce, přesto jí však kousek stále k pravé velikosti chybí. Výkon mužstva není vyrovnaný, fotbalového Oscara zaslouží nestárnoucí František Veselý... BRNO má v Masopustovi nového trenéra, pokračuje však v cestě velmi slušného průměru, nastoupené už bývalým trenérem Havránkem, který mužstvo prakticky vybudoval... SLOVAN BRATISLAVA je největším dodavatelem reprezentantů. Na jeho výkonu se to někdy projevuje negativně, protože někteří hráči jsou přehraní. Fotbalová sekce začala Slovanu vycházet vstříc alespoň v tom směru, že mu umožňuje přeložit utkání, pokud mají hráči příliš reprezentačních povinností najednou. Trenérskou taktovku převzal po Venglošovi Vičan, který představuje přece jen jinou školu. Jak se změna projeví v praxi, se teprve ukáže... ŽILINA patří letos spíše k příjemným překvapením, nehraje na chvostu, jak tomu bývalo zvykem... LOKOMOTIVA KOŠICE je letos nejlepším košickým týmem, neznamená to však, že také nadprůměrným. TEPLICE vystřídaly protiloňsku řadu hráčů, pustily i Bičovského, ale zatím se jim to nevyplatilo. Stále se nemohou najít... OSTRAVA má smůlu. Loni vyhrála nečekaně ligu, ale letos má velikou marodku. Nohu v sádře mají Knapp, Radimec a Tondra, a nehrají ani další opory. O to větší je úspěch trenéra Rubáše a jeho svěřenců v domácím prostředí proti slavnému Bayernu... Ze SPARTY jsou její příznivci zase smutní. Způsob, jakým byla Sparta vyřazena z pohárové soutěže celkem MTK Budapešť a prohra na vlastním hřišti s oslabeným Frýdkem-Místkem způsobují na Letné opět velké rozpaky. Mužstvo se v II. lize nezkonsolidovalo. Je také s podivem, že tým s takovou tradicí nemá na solidního trenéra. Do II. ligy se prvně v historii dostal pod taktovkou přeceněného nováčka Mráze. Z II. ligy mu pomáhal nezkušený Lev a dnes jej vede ještě méně zkušený mladík Uhrin... BOHEMIANS měli vynikající předminulou sezónu. Byla však zakončena velmi podivnou vysokou prohrou v Třinci, o níž si vrabci od Aše až ke Košicím štěbetali, že to nebyla žádná náhoda. Jedině prostřednictvím vysoké prohry výborných Bohemians mohli totiž tehdy poprvé v historii vypadnout z I. ligy Sparťané. Jednalo se o tom za zavřenými dveřmi hodně nahoře, ale podvodů bylo tolik, že se vše raději ututlalo, poněvadž socialistická sportovní morálka takovou spoušť prostě nepřipouští. Studem by ji nepřežila. Fakt je, že od té doby jsou Bohemians jak vyměnění, a už jim to nejde. I když mají v mužstvu takové borce, jako jsou Panenka nebo teď i Bičovský... PLZEŇ jsme si už zvykli vídat v tabulce dole... TRNAVU si dole vídat teprve zvykáme. Když bude hrát jako poslední dva roky, tak si zvykneme docela rychle... FRÝDKU-MÍSTKU se na začátku soutěže moc nevěřilo, teď mu trochu stouplo sebevědomí, když si v oslabení poradil v Praze se Spartou... VSS KOŠICE jsou celkem nevyzpytatelným, ačkoli mají ve svém středu takového playera, jakým je nesporné Polák. Konečně — i tohle vrabci doma vědí — v mužstvu panují divné poměry.

● PRODÁM

na FLORIDĚ —
4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 81 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Píšte: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. 33161.

"Paní Marino, tuhle přední vínu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)
Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů: pozorné snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "Johnem".

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

ŠPANĚLSKO
PŘED 40 ROKY

K prvním výbuchům násilí proti katolíkům došlo 20. července 1936. Nejkrvavější byly poslední červencové dni, pak celý srpen a září. Pronásledování však nikdy na územích republikánských neutichlo. Zřídkakdy se pronásledovatelé snažili dodat svým činům zdání legálnosti. Většina obětí byla vězněna a popravována bez soudu. Být katolíkem znamenalo v očích rozvášněných rudých davů smrt. Tříleté — i vládou plánovitě podporované zasévání nenávisti vůči katolické církvi přinášelo své smutné ovoce. Takovouto třídně pojímanou spravedlnost často vykonávali fanatičtí ozbrojení milicionáři, rozvášněné davy a samozvané levicové buňky jakési tajné policie, které se také podle sovětského vzoru nazývaly "Čeka". Madridská vláda měla na těchto místně organizovaných akcích jen nepřímý podíl, nebot' se jí vymkla z rukou kontrola, když neměla dostatečnou autoritu ani prostředky čelit stále rostoucí anarchii.

Mimo kněží, řeholníků a řeholnic se stali oblíbeným terčem vlivní katoličtí laici. Především ti, kteří byli činní v katolických organizacích, zvláště v Katolické akci, která tak upřímně několik let předtím vítala novou republiku. Nejkrásnější případy hrdinství triumfujícího nad bezbožeckou nenávistí dali právě mladí. Z tisíců případů jsme vybrali aspoň několik. Údaje jsou čerpány z ústředních dokladů, sestavených na základě svědectví očitých svědků. Na základě těchto svědectví byly také podány žádosti Svatému stolci, aby bylo církví formálně uznáno jejich mučednictví za víru, a aby jim byl přiřčen titul blahoslavených.

* *

Koncem července roku 1936 byli popraveni tři venkovští chlapci jen proto, že ve své farnosti v Montejicar byli nadšenými organizátory mládeže Katolické akce. **Francisco Piñar Navarro** byl předsedou místní odbočky, **Adolfo López Guzman**, který byl popraven spolu se svým otcem, nebyl ani devatenáctiletý, a **Juan Ramón Domingo Hayas** byl horlivým spolupracovníkem obou. Pamětníci dosud vzpomínají jak všichni tři poctivě pečovali o svůj duchovní život a jak si doplňovali své náboženské znalosti. Jejich odbočka katolické mládeže byla založena tři roky před občanskou válkou, v září 1933.

Když **Francisco Piñar** přijímal odznak předsedy mládeže Katolické akce, prohlásil pod jejím praporem: "Nevím co jiného bych řekl, než že tento prapor, na který dnes přísaháme, budu chránit svou vlastní krví". Pracoval jako dělník v podniku "Las Encebras". Tam ho místní komunisté vyhledali a zavraždili.

Juan Ramón byl zatčen na zahradách, kde pracoval. V poutech byl dopraven na "socialistické středisko" a odtud na válečný výbor v Montejícar. Byl obviněn, že se podílel na organizování a založení odbočky Katolické mládeže — a to rozhodlo, aby byl vřazen do transportu smrti.

Kapitán popravčí čety, jakýsi Tomas López, známý pod přízviskem "Poručík kuře" byl překvapen mozolnatýma rukama Juana Ramóna.

Řekl mu: "Ty nejsi jako ti ostatní, když máš tak mozolnaté ruce. Nestydíš se, že jsi katolík?"

"To je má největší čest," odvětil Juan.

"Jediné slovo tě může zachránit. Řekni mi, že nejsi katolík, že nevěříš všemu tomu pobožnůstkářství a pustím tě," naléhal kapitán.

"Jsem katolík," zněla odpověď.

"Jestli to ještě jednou řekneš, vyprázdním ti celý zásobník do hlavy," vyhrožoval kapitán.

"Jsem katolík", opakoval Juan. A to byla jeho poslední slova!

Všichni tři mladíci byli zařazeni do informačního procesu granadské diecéze o blahořečení.

* * *

José Muñoz Calvo byl třiadvacetiletý mladík plný života, předseda mládeže Katolické akce. Proto byl označen za nepřítele španělské "Lidové fronty". Byl zavražděn jen proto, že byl přesvědčený katolík. V posledních letech svého mladého života usiloval o překonání své vrozené a pochopitelné náklonnosti ke všemu světáckému a frivolnímu tím, že v chudých čtvrtích Alhamy de Granada, nedaleko Granady, vyučoval děti katechismu. Často se za to na něho ze sousedství sypaly kameny. Usilovně se snažil získat mladé pro křesťanský život; organizoval pro ně studijní kroužky tajně především proto, aby se vyhnul otevřenému nepřátelství antiklerikálů.

Do 27. července 1936 žil v poměrném bezpečí. V onen den byl na mši svaté v kapli místní katolické nemocnice a přijal svaté přijímání. Tamní řeholnice-mercedářky si dosud vzpomínají na jeho slova, když odcházel: "Jsem připraven. Ať si se mnou dělají co chtějí. Nebojím se už nikoho a ničeho."

Za čtyřicet osm hodin byl velký zástup lidí svědkem jeho zatčení. Jeho první reakce byla: "Nehnu se odtud, dokud mi neřeknou, proč mě chtějí zavřít."

Velitel skupiny, která si pro něj přišla, se otázal přítomných: "Je tenhle chlapec předsedou katolické mládeže?"

Nastalo hrobové ticho a nikdo neodpovídal. Jen obžalovaný prohlásil: "Ano jsem".

"Proto půjde do vězení", prohlásil velitel okolostojícím. "Je-li to proto," řekl José, "tak tedy půjdu. To jsem chtěl slyšet."

Všechny zarazila jeho odvaha a jeho průvodci mu stěží stačili, jak pospíchal k městskému vězení. Zůstal v něm tři dny. Směli ho navštívit příbuzní a přátelé, kteří se nepřestávali divit, že si zachoval svůj mladistvý optimismus a dobrou náladu až do konce. Choval se k spoluvězňům srdečně a přátelsky a ve vězení pokračoval ve svých denních modlitbách, rozjímání a denně se modlil růženec.

Několik hodin před popravou jej navštívily jeho sestry. Vybídly ho, aby se vyzpovídal některému z kněží, kteří tam byli také uvězněni. Po krátkém zamyšlení jim odpověděl: "Myslím, že nemám žádný hřích." Ony však znovu naléhaly, že je přece nutno se na okamžik setkání s Bohem dobře připravit. Proto je poslechl a hned se vyzpovídal.

Když byl vyveden z vězení spolu s těmi, kteří měli být s ním popraveni, poštvaný dav venku hlučně žádal jejich hlavy. U brány stálo nákladní auto, do něhož byli hrubě nastrkáni arcikněz-farář José Frias Ruiz, jeho kaplan, dva laici a José Muñoz Calvo. Cestou se se všemi farář modlil, udělil jim veřejné rozhřešení. Nechali všechny vystoupit u mostu na prvním kilometru silnice mezi Alhamou a Lojou. O Muñozovi se ví pouze, že zemřel s výkřikem "Ať žije Kristus Král!" tak, jak to řekl matce několik dnů před zatčením: "Když zemřu, chci zemřít pro Boha a pro vlast."

Stejně neohrožený byl mladý katalánský technik **Francisco Castelló Aléu**. Byl nadšeným angažovaným členem místní Katolické akce, ale nejvíce energií věnoval hnutí katolické dělnické mládeže — JOCu. Byl jedním z průkopníků této mezinárodní organizace v leridské diecézi. Žil vzorným křesťanským životem a pravidelně si konal duchovní cvičení.

V srpnu 1936 byl zatčen a uvězněn v leridském vězení. Ani tam netrávil čas v nečinnosti. Pokračoval ve svém obvyklém denním programu: konal pravidelné meditace a modlil se. Pochopitelně neměl při sobě žádnou náboženskou knihu, a proto se zamýšlel zvláště nad listy svatého Pavla, jež znal z dřívější doby téměř nazpamět'. Několik dopisů, poslaných jeho rodině, svědčí o jeho vážné přípravě na smrt. Zvláště hluboký je jeho krátký dopis snoubence. Francisco jí napsal:

"Milovaná Mariono! Naše životy se spojily, ale Bůh požádal, aby se vší rozdělily. Jemu obětuji se vší možnou upřímností lásku, kterou tě miluji, lásku hlubokou a čistou. Cítím tvůj smutek, ne svůj. Měla bys být hrdá na dva bratry a na svého snoubence. Má ubohá Mariono! Chtěl jsem ti napsat smutný lístek na rozloučenou, ale nemohu. Jsem jakoby proniknut radostnými myšlenkami, jakousi předzvěstí slávy."

Stejně hluboká upřímnost a víra vyzařuje i z výslechu během procesu před "lidovým" soudem, který je jako list vytržený ze zápisů mučedníků prvních století.

Předseda soudu se Francisca tázal: "Co odpoviš na důkazy, které tě obviňují z fašismu?"

"Fašista nejsem a nikdy jsem nebyl činný v žádné politické straně," klidně odvětil Francisco.

Prokurátor namítl: "Máme důkazy. V tvém bytě a na pracovišti jsme našli knihy a písemnosti, dokazující tvůj styk s fašistickými zeměmi."

Francisco tedy vysvětlil: "U mne doma a v tovární laboratoři jste našli pouze studijní příručky. Jako chemik jsem studoval němčinu a italštinu, poněvadž pro tento obor jsou obě řeči nutné. A poněvadž tu v Léridě není žádný schopný profesor těch řečí, učil jsem se snadněji prostřednictvím lekcí z rozhlasu. Ty rozhlasové stanice mi zasílaly texty stejně tak, jak to dělají stanice anglické a americké. K tomu mě přiměla jedině snaha po zdokonalení v mém oboru pro rozvoj republiky."

Prokurátor jej přerušil: "Zkrátka skončíme. Jsi katolík?"

Francisco Castello se narovnal a s tváří jakoby proměněnou si sám klidně vynesl rozsudek smrti: "Ano, jsem katolík." Výraz tváří přítomných jen vyjádřil, jak na ně zapůsobila upřímnost statečného mladíka. Veřejný žalobce požádal o trest smrti a Francisco vyslechl rozsudek s úsměvem. Když jej soudce vyzval, aby něco řekl na svou obranu, poznamenal:

"Není třeba. Na co? Je-li dnes ve Španělsku zločin být katolíkem, pak velmi ochotně přijímám, že jsem zločinec, nebot' na tomto světě nemůže člověka potkat nic většího než zemřít pro Krista. A kdybych měl tisíc životů, nerozpakoval bych se ani okamžik je dát pro tuto věc. A proto vám děkuji, že jste mi poskytli možnost k dosažení spásy."

Brzy nato byl Francisco Castello zastřelen. Bylo to v Léridě v zářijových dnech roku 1936.

(Pokračování)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hutního peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci

The DUMPLING HOUSE

1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.

Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.

Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ

Rádi poslouží me, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které jí ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohl dožít se 84 roků s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOLVEN, doporučuji je všem známým píše krajan Joe Housek z Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOLVEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a žíly: $1.50 (1.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Bret. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 927,
Laguna Beach, Cal. 92652

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čí

Jde o to, aby nové zřízení vystoupilo ze skrytosti, v které dosud žilo, na veřejnost pod úředním názvem, aby veřejně vyznalo cíl své působnosti, aby se vědělo, kdo jsou členové nové společnosti. "Dávám vám," ukončil Don Bosko, "týden na rozmyšlenou. Kdo budoucí neděli se nedoství k naší obvyklé schůzi, projeví svou nepřítomností, že se nechce dáti do společnosti salesiánské."

Dne 18. prosince scházeli z účastníků poslední schůze dva. Ostatní přišli. Byla zvolena hned generální rada budoucí společnosti. Don Bosko byl zvolen generálním představeným. Don Alassonatti, posud světský kněz, jenž Boskovi pomáhal, prefektem, podhájen Rua duchovním vůdcem, spirituálem; hospodářem byl ustanoven klerik Angelo Savio a přísedícími generální rady stali se klerikové Cagliero, Bonetti a Lazzero.

Za půl roku, v červnu 1860, chtěl Don Bosko asi pohnouti římské úřady k rychlejšímu prozkoušení odevzdaných stanov a vyžádal si od arcibiskupa odporučení a posudek o činnosti nové kongregace. Žádost k arcibiskupovi byla podepsána již od 25 salesiánských noviců. K žádosti připojili novicové i zvláštní písemnou přísahu, svědčící o jejich duchu: "Kdyby nám bylo za nynějších smutných dob zakázáno zavázati se sliby, každý z nás přijímá na sebe povinnost, kdekoli bude, i kdyby jeho druhové byli roztroušeni po celém světě, kdyby zbyli tam snad jenom dva, nebo on sám, že bude pracovat všemožně, aby společnost vzkřísil a zachovával stanovy, pokud mu bude možno."

Mládež Boskova zdála se zralou, aby skládala opravdové řeholní sliby, ale Don Bosko odkládal ještě dva roky, chtěje je opravdu naplnit svým duchem a vytvořit je podle obrazu a podobenství svého. Viděl v nadšených mladících základy budovaného díla, a chtěje, aby jeho dílo přetrvalo věky a vzdorovalo všem nepohodám, zpracovával základy pomalu, ale s vroucí láskou a s nejobětavější starostlivostí. Klerikové toužili již po chvílích veřejných řeholních slibů. Don Bosko vyhověl jejich prosbám 14. května 1862. Záslibný obřad odbýval se zase v Boskově pokojíku. Dvacet dva mladiství salesiáni zavazovali se na tři léta řeholními sliby k životu, Donem Boskem jim vytčenému. Uvedu některá jména přítomných: Don Bosko, Don Alassonatti, Cagliero, potomní biskup a kardinál, Rua, potomní Boskův první nástupce v řízení kongregace. Albera, třetí generální představený, Francesia, Cerruti a Bonetti. Don Rua předčítal hlasitě formuli slibů a ostatní ji po něm větu za větou opakovali, klečíce před křížkem. Když Don Rua dořekl poslední větu, vstal Don Bosko a promluvil: "Moje děti, žijeme v dobách pohnutých a zdá se bláznovstvím zakládati novou řeholní kongregaci právě v době, kdy svět a peklo se všemožně přičiňuji, aby zničily řehole, které již trvají. Nebojte se však. Nejsou tu jen pravděpodobnosti, jsou tu jisté důkazy, že Bůh požehná našemu dílu, a přeje si jeho života. Co všechno bylo již podniknuto, aby nás zničily! A čeho bylo dosaženo? Ničeho! Právě tu je důvod, abychom doufali v budoucnost. Máme však důvody ještě lepší a pevnější. Předně, hledáme jedině slávu Boží a spásu duší. Kdoví, nechce-li Pán Bůh použít této nepatrné kongregace ke splnění velkých úkolů ve své Církvi? Kdoví, jestli za dvacet pět, za třicet let nezaplaví toto dnes malé hnízdečko, Bohem požehnané, zemi, a jestli se z něho nestane armáda, skládající se aspoň z tisíce řeholníků?"

Předpověď Boskova se splnila. Rok od roku rostl počet nových salesiánů. V lednu 1863 bylo jich 39, v lednu 1864 už 61, za rok potom 80, za deset let, roku 1874, již 320, když Don Bosko roku 1888 umíral, truchlilo o něho již 768 salesiánů. Když umíral první Boskův nástupce, Don Rua, roku 1910, bylo salesiánů 3996 a v roce 1934 bylo jich před 9000.

Kdy jen přijde schválení nové kongregace z Říma? Pořád leží stanovy u komisí, pořád je páni studují? Musíme je pohnout, pomyslil si Don Bosko a poslal do Říma v srpnu roku 1863 nový opis stanov se žádostí o rychlé schválení. Konečně došel z Říma dopis: "Jestliže chce Don Bosko dosíci prvního úředního stupně schválení, tak zvaného dekretu pochvalného, je třeba, aby do Říma poslal odporučující listy od několika biskupů, a placet, to jest schvalující dobrozdání od biskupa diecésního." Don Bosko vydobyl si poměrně brzo odporučující listy od biskupů piemontských z Acqui, Cuneo, Susy, Mondovi, Casale a také, ač po velké námaze, od kapitulního vikáře turinského, správce diecése po smrti právě zemřelého turinského arcibiskupa Fransoniho.

Dne 12. února 1864 poslal Don Bosko nový opis stanov i se žádanými přílohami do Říma. Po šesti měsících, dne 23. července 1864, došel do římské kongregace pro záležitosti biskupské a řeholní tak zvaný pochvalný dekret pro salesiánskou kongregaci, což znamenalo, že první část byrokratické práce pro definitivní schválení jest odbyta.

Nedovedeme si ani představit, jak radostně byl římský dekret ve Valdoccu přivítán. Bohužel, bylo k dekretu přiloženo ještě memorandum, obsahující ve 13 odstavcích, co třeba ve stanovách opravit, aby došly definitivní potvrzení. S devíti odstavci byl Don Bosko spokojen, ale čtyři další zdály se mu nepřijatelné, byly by jeho kongregaci velmi poškodily. Šlo předně o pravomoc pro generálního představeného, aby směl sám svou mocí osvobozovat od slibů na tři léta vykonaných, o pravomoc, aby směl dávat řádovým bohoslovcům tak zvané litterae dimissoriales, odporučení k svěcením kněžským, aby směl bez zvláštního dovolení sv. Stolice vypůjčovat peníze nebo prodávat různé kongregační majetnosti, a konečně, aby nemusil žádat až v Římě, nýbrž toliko u místního biskupa o dovolení k založení nových kongregačních domů.

Zvláště záleželo Donu Boskovi, aby směl na vlastní odpovědnost posílat své bohoslovce ke kněžskému svěcení. Dokud té pravomoci neměl, záviseli jeho bohoslovci od svých příslušných biskupů, kteří je mohli podle potřeby svých diecésí i z kongregace povolati do světské duchovní správy, kdykoliv se jim zlíbilo. Potom se objevila jiná potíž. Po dosažení pochvalného dekretu považovali někteří biskupové kongregaci za definitivně založenou. Když však jim Don Bosko přivedl své kandidáty k svěcení, zůstali biskupové v rozpacích. Don Bosko neměl práva, aby směl na vlastní odpovědnost vychovávat a k svěcení odporoučet kněžský dorost. Biskupové pak, neznajíce Boskova dorostu a jeho mravní a vědecké přípravy, nemohli posoudit, jsou-li Boskovi bohoslovci schopni, aby byli vysvěceni. Obyčejně se dohodli s Donem Boskem, který je ubezpečil o schopnosti svých kandidátů, ale taková dohoda nebyla podle církevních zákonů přesně kanonická. Snadno, velmi snadno mohlo dojít mezi biskupy a Donem Boskem k nějakému nedorozumění a jest jisté, že by Don Bosko proti vůli biskupově nebyl nic spravil.

V Turině žádali po Donu Boskovi, aby jeho klerikové studovali jako ostatní bohoslovci v kněžském semináři. Požadavek ten měnil však úplně rozvrh denního pořádku v salesiánském ústavě. Z ústavu do semináře, ležícího uprostřed města, bylo daleko, klerikové mařili cestami do školy a ze školy mnoho drahého času, a potom trpěla i jejich výchova v duchu salesiánském. Někteří pozbyli i povolání. Roku 1868 stěžoval si Don Bosko papeži: "V posledním roce nezůstal z mých 10 bohoslovců, chodících do semináře, ani jeden v kongregaci." Kolik práce stálo Dona Boska, než si vychoval bohoslovce, a až se těšil, že bude brzo míti kněze, bohoslovci mu vypověděli z kongregace a studovali v semináři na kněze světské. Proto se namáhal Don Bosko vší silou, aby dosáhl v Římě práva udílet svým bohoslovcům litterae dimissoriales, odporučující listiny ke kněžskému svěcení.

V roce 1867 jel Don Bosko po druhé do Říma, vyjednával mezi Vatikánem a vládou, sbírat příspěvky na rozestavěný chrám Panny Marie Pomocnice, a vydobýt si práva dávat svým bohoslovcům řečené propouštěcí listiny. První dvě věci se mu zdařily, třetí nikoli. Vše bylo marné, vše se zdálo pracovat proti. V kongregaci pro záležitosti biskupské a řeholní Dona Boska rozhodně s jeho žádostí odmítli. Toho času zabývaly se římské úřady plánem, ztenčit práva a výsady řeholních kongregací a rozšířit nad nimi práva biskupská. Mezi návrhy, chystanými k projednání na připravovaném koncilu vatikánském, byl také návrh, aby všechny řeholní kongregace, které mají tentýž nebo přibližný úkol, byly sjednoceny v jednu velkou kongregaci. Ovzduší římské nepřálo tedy nejmilejším plánům Boskovým. Odjížděl z Říma velmi smuten, ale nepozbyl naděje a odvahy.

* * *

Když roku 1865 dostali salesiáni pochvalný dekret, domníval se Don Bosko, že jsou oprávněni, aby změnili své sliby, učiněné na tři roky, ve sliby doživotní. Dne 10. listopadu skládal tedy první ze všech doživotní sliby klerik Lemoyne, potomní životopisec Boskův, pět dní potom, 15. listopadu, zavazovali se doživotními sliby Don Rua, Don Cagliero, Don Francesia, Don Bonetti, Don Ghivarello a dva spolupracovníci laičtí, Gaia a Rossi. Jiná skupina klerikŭ i laiků přistupovala ke skládání slibů 6. prosince.

Všichni se radovali, ani je nenapadlo, jaká bouře se ještě na ně chystá.

Když odjížděl Don Bosko z Říma, ujišťovali jej v tamnějších úřadech: "Budete míti co nejdříve nového arcibiskupa v osobě Mons. Riccardiho di Netro, dosavadního biskupa savonského. S ním se smluvíte o záležitosti dimissoriálek a věci se snadno urovnají." — Mons. Riccardi byl turinským rodákem a odedávna přítelem Boskovým. Náhodou se sešli Mons. Riccardi i Don Bosko současně v Římě, a biskup vyslovil Donu Boskovi svůj pevný úmysl, že svěří salesiánům své chlapecké semináře v Giavenu a Brá, jakož i řízení kněžského semináře v Chieri. Don Bosko odjížděl z Říma přesvědčen, že nový arcipastýř bude jeho kongregaci otcovsky chránit. Přesvědčení Boskovo bylo ještě posíleno, když nový arcipastýř večer před svou intronisací navštívil ústav salesiánský ve Valdoccu.

Pokračování

ODBOČKA ČSNRA "28. ŘÍJEN"

Filmový večer odbočky ČsNRA "28. říjen" měl zasloužený úspěch

Program Odbočky ČsNRA "28. říjen", jejímž předsedou je bratr Emanuel Lát a jednatelkou sestra Maruška Kalkusová, se velmi pěkně vydařil. Místnost peněžního ústavu Lincoln Federal byla zaplněna do posledního místa a přicházeli stále další, na které se už později místo k sezení nedostalo, ač bylo doneseno ještě mnoho židlí. Účast jedním slovem — jedinečná.

Předseda Odbočky "28. říjen" br. Lát uvítal přítomné a krátce je seznámil s pořadem večera. Úvodní slovo k promítanému filmu "z projevu Alexandra Solženicyna" měl místopředseda ČsNRA, profesor dr. František Schwarzenberg. Projev byl krátký a velmi výstižný.

Samotný film byl pochopitelně velmi zajímavý, což zřejmě každý předvídal. Varující slova Alexandra Solženicyna měl mnohý z nás už v paměti, nebot' jeho projev prošel americkým i exilovým tiskem krátce po jeho přednesu ve Washingtonu, D.C. Měli jsme však možnost se seznámit jaksi blíže s fysiognomií ruského spisovatele, který se těší zasloužené popularitě na celém světě.

Alexandr Solženicyn je velkým mužem současnosti, který svým otevřeným svědectvím vnesl mnoho světla do skutečných poměrů v Sovětském svazu a seznámil pozorné posluchače na celé západní polokouli se sovětskými věznicemi a koncentračními tábory.

Po promítnutí filmu, který vyvolal zasloužený potlesk, přečetla sestra Věra Rokničková výňatek z článku exulanta dr. Libora Broma.

Konečně následoval další film, který měla možnost krajanská a exilová veřejnost už také shlédnout předtím v programu Odbočky "Milada Horáková", ale který zaujal i tentokráte. Film ze zájezdu na 4. slet Čsl. sokolstva v zahraničí v Curychu. Natočil jej pokladník ČSNRA, bratr Miroslav Mejzr a lze konstatovat, že byl po všech stránkách dokonalý. Slovem film doprovázel starosta Čsl. sokolstva v zahraničí br. dr. Antonín Hřebík. Hovořil zajímavě a stručně.

S přítomnými se potom rozloučil a poděkoval za účast předseda br. Emanuel Lát. Po ukončení programu jsme měli možnost učinit několik dotazů u přítomných a podle nich jsme shledali, že všichni byli s programem velmi spokojeni.

Byli jsme požádáni, abychom uvedli adresu, pro případ, že by nějaký spolek nebo organizace, nebo i jednotlivec měli o zapůjčení filmu zájem:

AFL-CIO, Film Division, Department of Education, 815 16th Street, N.W. Washington D.C. 20006.

VOICE OF THE NATION

THE CZECH FAMILY

dr. josef čada:

INTRODUCTORY:

Just as the editor of the "Hlas Národa" thought it worthwhile to give a part of each issue to the Czech-American facet of America's bicentennial by publishing the accounts of Czech-American Catholicism and Progressive movement, so he now offers his readers -- especially those of the second, third, and later generations -- an Dr. Čada's account of how the Czech-American family from 1850 to 1930 lived and what contribution it made to the entire complex of American existence and history.

The process of cultural transplantation from Bohemia, Moravia or Slovakia to America became a traumatic experience for every Czech or Slovak-American family. The latter abandoned a social surroundings in which generations of its ancestors had found a fulfillment of life and entered a crowded grimy American city or settled in a rural community which only recently had shed its appearance of untamed wilderness.

Culturally the Czech alien family was steeped in a totally strange world. Its language held no meaning to Anglo-Saxoners. Its religious orientation failed to dovetail with the accepted patterns of American Protestantism. Its former diet, largely gathered from the field, contrasted with that of the beef eating native. Its father-centered family created no counterpart to the more democratically, though often matriarchically dominated, American household, and its interpersonal relations, means of gainful occupation, style of recreation, and character of values and customs finally set it apart from the native born.

Biographical sketches, which the Czech-American was often so anxious to record in his periodicals and almanacs, invariably began with some such sentence as this "I came to America with nothing but bare hands. My beginnings were difficult, and I had to work hard to succeed." — This admission classified him as a member of the European peasant class or marked him as a wage-earner in Europe's emerging industrial revolution. He came to America, as he put it, "to better himself". He had always heard that the chance to become rich insistently imposed itself on every newcomer in the States. Upon arrival he found that this was not always so and that only hard work and thrift would bring him a modicum of economic success.

The Czech's first home in an American city bordered on the precincts of the factory district, stock and railroad yards, grain elevators, and warehouses, where rents were cheap and property values low. He resided in modest quarters, a kitchen, "front" or living room, and one small bedroom. His toilet facilities before 1900 consisted of outhouses in the back yard. After the turn of the century city ordinances changed them to water closets installed in basements or corridors of tenement dwellings. On Saturday nights he bathed in the family washtub.

Some idea of the congestion in which the Czech family lived is secured from the report of the "Hunter Committee" of 1900 on Chicago's housing conditions. The report also covered the **Pilsen district**, the hub of Chicago's Czech life. This area of 32 acres, bounded by Allport, Laflin, 16th a 20th streets, had a population of 7.006 people, or 219 inhabitants per acre. Its family dwellings averaged 3.62 rooms or a total of 300 to 400 square feet. About 4.5 persons lived in an apartment. Only eight of every forty-nine homes had a bathtub. The distressing appearance of the neighborhood was accentuated by gouged street pavements and refuse and manure strewn alleys. Fifty tailor shops, twenty-one factories, and one hundred forty seven small industrial or commercial establishments took up space which should have been reserved for playgrounds and gardens.

The housing of the urban Czech found its counterpart in many of the homes of early Czech farmers. In the Plains, where the Czech settled after 1870, he lived in a sod house or in a weather-beaten clapboard shanty. The typical Nebraska, Oklahoma, or Dakota sodhouse served the family for a number of years. An old world habit of providing weatherproof animal and tool shelters often prompted the frugal Czech farmer to build barns, sheds, and grainaries before he rebuilt or improved his family's home. "What we live in is good enough for us", was his excuse. "It may not be as good as the house of our American neighbors, but we own it"

The struggle for economic security and need to hedge against emergencies welded the Czech-American family into an economic cooperative unit. As such, it succeeded only to the degree to which its members applied themselves. The householder always relied on the assistance of his wife and children. As a city dweller, he expected his spouse to assist in family finances by rigid frugality and on occasion by an extra occupation as a seamstress or charwoman. On the farm she was his help in breaking the soil, clearing the land, and stacking crops. Apart from these burdens she was also expected to bear children, for these too played a role in the family's economic planning. In the cities they were gainfully employed in commerce and industry, and in rural areas they performed farm chores from early childhood.

The Czech-American family of the first generation was held together by paternal authority. Matters of importance were usually decided by the father or in his absence by the oldest son. Men enjoyed a superior position in the family due to tradition and their responsibility for its welfare. Yet Czech-American women were not necessarily inferior to men. As partners in the fight for economic security, city wives acquired the art of managing modest family resources. Intimately cooperative with their husbands in developing the homestead, women in the countryside acquired agrarian skills and competence in marketing the produce of the farm. — Contact with the world beyond the kitchen eventually made the one-time Czech peasant woman self-reliant and erased the lowly status brought by her to America as an element of old world heritage.

Czech-American children enjoyed no privileged treatment. Through their teens they submitted to rigorous discipline, enforced when necessary, by corporal punishment. The daily toil of the father and the endless household chores of the mother were hardly conducive to indulgence in cases of repeated misdemeanors. Only the working child secured a degree of equity. His contribution to the family budget gave him a voice in the use of its substance and granted tim a degree of equality. His contribution to the family budget gave him a voice in the use of its substances and granted him a degree of authority over younger brothers and sisters. When the adult son and daughter contemplated marriage, they expected and got financial aid from the family, because they contributed to it by their earnings.

All aspects of its American environments and a heritage of European values, ideas, and customs contributed towards making the Czech family a tightly welded and somewhat conservatively inclined social unit. Its orbit of social activity depended on families like itself and on the gravitational pull of American economic and civic life around which it revolved. In one respect the Czech family was fortunate. Regardless of how frustrating the process of its adjustment to a new way of life might be, it always could rely on a store of rich cultural heritage to shield it from the usual perplexities and choices facing the American alien of the first generation. This cultural heritage had countless facets. One of its aspects, for example, was the romantic attitude assumed by the family towards observance of seasonal or natural changes, religious holy days, and secular holidays. These traditional observances, in some instances dating to the tribal days, were colorful, imaginative, and heart warming. The most enveloped in lore, tradition, and custom was the feast of the Nativity or Christmas.

In America, of course, it was impossible to invest Christmastide and Advent with all the glamor which these had in Bohemia or Moravia. Advent visits to early morning church services were out of question on the snow swept prairie or in the city particularly the latter where the Bohemian left home for the factory before the crack dawn. Insistent occupation with the daily cares of life suppressed the romantic and spiritual moods necessary for a full appreciation of the Nativity or the simple joys of its contemplation. By migrating to the States, the peasant lost the childlike impressionistic spirit he once possessed and became materialistic, practical, and sophisticated. His vastly improved standard of living gave him no reason to anticipate Christmas Eve or Christmas as a time when the family table was a little heavier than usual with food and when he could partake of the customary Christmas carp, boiled in rich brown gravy of walnuts, raisins and prunes, or cut deeply into pastry baked of dough laden with almonds, and candied fruit. Gone, too, were customary Christmas observances. With cattle scattered in the fields, the Czech-American farmer found it less easy to feed remnants of the Eve's supper to the stock, and often lacked the carefully kept orchard where he might dig remains of the meal under the trees to insure an abundant yield during the coming year.

Czech-American Christmas was essentially reduced to a children's holiday. Even free-thinking families, who considered the festivities a modified form of old tribal winter solstice observance, taught their children to believe that the gifts of pencils, notebooks, toys, candy, and clothing found under the Christmas tree were brought by the Christ Child. Even to them Christmas without a tree was unimaginable. In the western Plains, with evergreens scarce, trees consisted of several cottonwood branches tied together and decorated with colored strips of paper, apples, gilded walnuts and religious pictures. Sometimes families added to the tree a creche of cardboard or paper maché figures. The Christmas season which extended to Twelfth-night was a time of conviviality among relatives, friends and neighbors.

The weeks following Christmas and ending with Ash Wednesday marked the social season for the urban Czech. They were filled with dances and masquerade balls of clubs and fraternal organizations, amateur performances of dramatic and singing circles, and bazaars conducted by parishes, congregations, fraternal organizations and charitable institutions.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

HE WAS IN LOVE WITH THE CHURCH OF GOD

Msgr. Peter Lekavý:

It was officially stated in Philadelphia that practically all Christian nations were represented at least through their bishops at the Eucharistic Congress. Our beloved Czechoslovakia was a rare exception. Not one out of some 400 bishops and 40 cardinals present was from our land. Even Hungary, which is so careful with contacts in the West, had the bishop of Veszprem there — though as some observing eyes noticed — well guarded by clerical and civilian agents of that country.

And yet, none of the present hierarchs was mentioned, visited and honored by so many as was Blessed John Nepomucene Neumann (1811—1860), fourth bishop of Philadelphia, a native from Prachatice, Czechoslovakia, a worthy representative of our country.

As in prophecy did Archbishop Kenrick write about Neumann at the time of his appointment as bishop of Philadelphia in 1852, "You will love him for your spiritual father. He is so full of kindness and so holy . . . I have no doubt that he will be universally loved."

In these short remarks we do not intend to write his biography. Neither do we intend to enter into nationalistic discussions which would be unworthy of a saint of the universal Church. All we want to do is to stress his place and value in the Christian heritage of our country.

John Nepomucene Neumann was born March 28, 1811, as the third of the six children of Philip Neumann, a Bavarian by birth who came to Bohemia in 1802 desirous of getting away from Napoleon's legions crisscrossing the battlefields of Europe. At the age of 28 Philip settled in Prachatice in Southern Bohemia, and established there a relatively prosperous stocking knitting trade. He married a Czech girl, Antonia Strakotinska, but soon, in November 1804, death struck the young bride and the child she bore.

The next year, in July 1905 Philip remarried Agnes Lepší, daughter of a Czech harness maker also from Prachatice. Of the two boys in the family the first one was named after his sainted countryman from the neighboring town, John Nepomucene. In God's providence this boy was to become another of the great "Johns" of that region, saint and sinner, we could say: The heretic — if you will — John Hus, the One Eyed Warrior John Žižka, Saint John Nepomucene from Nepomuk, John Kozina-Sladky, a pious farmer and defender of his people, and now John N. Neumann, who had to go to the New World to achieve his glory. The youngest in the Neumann family was named Wenceslaus after the glorious Saint and king of Bohemia. He also went to America, joining his brother as a helper. He also joined the Redemptorists as a religious brother and died in New Orleans in 1896 after spending a half century in the service of religion.

Little John — he was always small in appearance, some 5'3" — though incomspicuous, was very pious, industrious and intelligent. In his home he spoke both German and Czech (mainly, however, German) as city was also bilingual; his schooling was also German as there were no institutions of higher learning in Czech at that time. The country was then strongly Germanized and German was the official language in the courts and offices. When he came to Ceske Budejovice to study "gymnasium" in 1823 with his many classmates and close friends he studied the Czech language very thoroughly and even in later years he enjoyed conversing in it whenever he had opportunity. It is not without interest that in his Shrine in Philadelphia we find among his books a venerable volume of the Czech clergy review "Časopis pro katolické duchowenstwo".

After eight years (1831) John was accepted into the seminary in České Budějovice. Desirous of more learning he transferred in 1833 with the permission of his bishop to the seminary in Prague, where he finished in 1835. While in Prague he was planning and studying the possibilities of going to America as a missionary But the linghtning struck this year! The diocese of Č. Budějovice had enough priests and the bishop cancelled ordination of the whole class. The desire to go to America won. On February 8, 1836, Neumann left Prachatice and his country, and after difficult travelling through Europe, reached France. On April 20, 1836, he boarded a ship in Le-Havre and on May 29 landed in New York. Not without difficulty he found Bishop Dubois of New York, who received him with fatherly love and told him that he was accepted into the New York diocese while still on the sea. On June 25, 1836, Neumann was ordained a priest in New York, which he so much desired.

With great zeal he started working as a diocesan priest in the Buffalo and Niagara Falls area in upper New York State. For spiritual reasons, in 1840 he joined the Redemptorists, was transferred to Pittsburgh and later to Baltimore, and later became the head of the Redemptorists in the United States, in which office he experienced many difficulties.

In 1851 the episcopal see of Philadelphia became vacant through transfer of Bishop Kenrich to the archepiscopal see in Baltimore. The humble Neumann, who was for several years confessor of Kenrick, was soon mentioned as one of the principal candidates for the position as future bishop of Philadelphia. But he himself felt most unworthy of the task. It was in those years that the number of German immigrants was growing day by day and they demanded more and more loudly to have a German bishop. On the other hand there were objections among some neighboring bishops against Neumann: "He cannot preach with distinction and this is absolutely necessary for a bishop," said one; "He speaks both German and English fluently, but I cannot deny that one thing against him in so great a city is the fact that he is Bohemian and because of this, not so eloquent and less likely to please the ear," wrote another. Others yet called him "stolid Bohemian". But he became bishop in 1852 and in 1855 the Catholic Herald could report on his preaching: "The Bishop of Philadelphia preached like a Bishop. Every word he uttered was characteristic of an ecclesiastic ex officio and an ecclesiastic con amore . . . there was much sound sense in what he uttered and many an American Irishman and Englishman who have been murdering English since they crept from the cradles, would do well to take a lesson from the correctness of his idiom and the precision of his phrase."

Of the many problems Bishop Neumann had during his episcopal years, not a few were with the very Germans who asked for a German bishop. In one dispute, when he made a decision against them and they strongly objected that it was unworthy of a German, he answered: "Thank God I'm not a German; I'm Bohemian." It is impossible to go into detail in describing his activities, his spiritual life, his apostolic zeal and the many crosses of his episcopal days. One of his priests expressed his personality elegantly and comprehensively in these words: "He was in love with the Church of God," and another, his neighboring bishop, "He travels throughout the diocese like a shining light".

Only once did Neumann return to Europe and to Bohemia. The bishops of the world were invited by Pope Pius IX. to Rome in 1854 for the definition of the dogma of the Immaculate Conception. On the way back, Neumann travelled through Europe and as a guest of Bishop John Valerian Jirsik of České Budějovice visited Bohemia in February 1855 and spent one week with his father in Prachatice. (His father died in October 1860, not quite ten months after his son, the Bishop). He visited the grave of his mother who passed away in 1849 at the age of 70 and is buried with her mother Kathrine Lepsi in the same grave at the Prachatice cemetery. On the way back from Bohemia he was coaxed by his friends into sitting for a portrait in Munich. The picture was to be sold for the benefit of the Prachatice orphanage. This is the picture we have of him as a bishop. We reproduce it in this book.

Upon his return to America Neumann continued his labourious life until Thursday, January 5, 1860. That day he was walking along Vine Street in Philadelphia when he collapsed, exhausted by his labors at the age of 48. He died shortly after at a home at 1218 Vine Street, where he was carried by two men who saw him collapse.

He was buried in the lower church of St. Peter the Apostle — not in the Cathedral of Sts. Peter and Paul, which he built. From there he is dispensing in greater and greater abundance God's graces. In 1963 more than a hundred years after his death, Pope Paul VI. declared him Blessed. Contrary to the hopes and expectations of many, he could not be canonized either in Philadelphia during the Congress nor shortly after in Rome. We all hope that the solemnity of canonization will be in 1977. The picture of Neumann as a Saint prepared with the imprimatur of Cardinal Krol, and dated in July 1976, ends with this prayer:

Saint John Nepomucene Neumann, Servant of God and Man, your desire to bring all souls to Christ inspired you to leave your family, home and country. Ask for us the grace to live worthily in the spirit of our Baptism, so that all our thoughts, words and actions of every day will bring God our Father greater honor and glory. Ask for us the graces necessary to help and to serve the poor, the suffering and the oppressed.

"Pražských Pepíků Club"

FALL HARVEST DANCE

(Sousedská)

Thanksgiving Eve., Wed., Nov. 24, 1976

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Music by "Pražských Pepíků Band"

- From 7:30 P.M.
- Kitchen by Douda Catering Service Open 5:30 P.M.
- $1.50 — Pay at the Door

Cleveland News

Regular Lodge meeting will be Sunday, November 14th at 2:30 P.M. Memorial Services will be held for our deceased members. Dividend checks will be distributed. If you cannot be present send a self-addressed stamped envelope to Chas. Kahoun 5621 E. 139th Garfield Hts., Ohio 44125.

The Adult and Children's Christmas Party will be Sunday, December 5th at 1:30 P.M. at Karlin Hall, 5302 Fleet Ave. All are invited — young & old! Movies will be shown — Egon Zizka Combo will play — presents and goodies will be given to all who are eligible.

The Annual meeting & Election of officers will be Sunday December 12th. — Try to attend!

Veselé vánoce a št'astný nový rok!

Bill Hess, President
Frank Makovicka, V.P.
Maryanne Mahoney, R. Sec.
Joe Kocab, Entertainment

NUNS NOT DESIRED

During the "Prague Spring" in 1968 the authorities turned a blind eye when girls or young women were received in religious communities. These new recruits were put to work to help the older sisters. At the end of the Prague Spring these new sisters were given orders to leave their congregations. If they refused severer measures were taken. Their employment contracts were cancelled against their will and they were compelled to leave the convent (often just a simple house) and seek work elsewhere. Sometimes the authorities proceded even more brutally. At Trnava in Slovakia some nuns had used all their savings to buy an old house; they renovated it with their own hands and transformed what had been the stable into a chapel. They lived there in community. On 20th July 1974 a police detachment expelled them from their home and took them off to a concentration convent. It is also known that Slovak nuns deported to Bohemia or Moravia may not even join their relatives in Slovakia during the holidays.

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th St.

AMERICAN-CZECH ACTIVITIES IN TEXAS

Abbott, Texas. — The month of October saw two major events in Texas promoted by the Czech people of Texas: the American-Czechoslovak Day at the State Fair of Texas, Dallas and Czech Day in Houston honoring the 58th anniversary of the First Czechoslovak Republic. Each event was well-attended and received with great enthusiasm and interest.

The theme for this years day at the State Fair of Texas was a salute to the 200 years of U.S. independence by the Czech, Moravian, and Slovak Community of Texas: the Moravian dialects were much in evidence as many Texans trace their heritage to the areas of Frýdek-Místek, Frenštát, Rožnov and the region of Haná. The major portion of the days activities took place in the Band Shell which featured music by the Dallas Czech Concert Orchestra; music presentations by the XXII. SPJST Convention Chorus; Sokol Exhibition, the Moravian Maypole performed by the youth of Abbott K.J.T.-K.J.Ž.T. and the Dallas S.P.J.S.T. and K.J.T.-K.J.Ž.T. Societies; the major address delivered by Nick Morris, president of the Supreme Lodge, S.P.J.S.T.; the Moravian Beseda performed by 18 circles from Czech fraternals from throughout the State; and a Special Salute "Happy Birthday America", by the American Sokol Organization and the Convention Chorus singing "America the Beautiful" and "God Bless America".

The fair visitors were blessed with an array of Czech foods: klobásy, roasted meats, štrudels, and dozens of koláče especially prepared for the day: it was noted that the pivo stands did an outstanding business. Throughout the day, various individuals and groups entertained at many locations in the fair grounds and brought to many people their first glimpse of Czech-Moravian Culture, heritage, music, and song. Before a capacity audience in the Women's Building, the youth again danced the Maypole Dance while 2 circles presented traditional Czech and Moravian folk dances. Two local television stations filmed the activities which were seen throughout North Texas—Southern Oklahoma. The highlight was the parade of Czech-Moravian kroje which included most of the Moravian and Slovakian regions: it has been said that our Texas collection is among the best in America. I am most proud of my Valašsko kroj but it certainly isn't made for Texas temperatures! Other areas of performance included the Band-Shell, the "Big-Tex" Stage, and Hall of State which were scenes of musical groups, dancing, and Sokol exhibitions. The day closed with a number of individuals taking part in the Torch-light parade atop a beautifully designed float and a final dance performance on the "Big Tex" Stage. Many have said this was among the best of our 36th celebrations: we had visitors from Arkansas, Alabama, Oklahoma, Nebraska, Kansas, Ohio, Chicago and from Western Canada. It was a tribute that our Czech-Moravian community can be proud of.

Sunday, October 24th, saw S.P.J.S.T. Lodge 88 in Houston again hosting the 58th anniversary celebration of the Czechoslovak Republic. As a member of the XXII. Convention Chorus, we had been invited to participate, so a number of us from this area made the 250 mile trip to the bayou city. The host lodge served a very tasty lunch of turkey, dressing, and the trimmings. Before the opening ceremonies, the audience was entertained by the Lodge #88 Czech Concert Orchestra and the Czech Choral Singers. The program featured a proclamation by Mayor Fred Hofheinz declaring the 24th, of October as Czech Day in Houston. Two weeks earlier, we had been so honored by our Governor, Dolph Briscoe in declaring American-Czechoslovak Day in Texas.

Included in the program was an address by Nick Morris, a film presentation, "The Czech Texans", by the Institute of Texan Cultures in San Antonio, music by the Convention Chorus in both Czech and English and the Czech Singers of Victoria, Texas, a parade of Czech Kroje which filled the ball-room, and a dance featuring the Ellinger Combo. Despite a heavy rain throughout the day, many Texans of Czech descent came to take part in this observance — the only one of its type in Texas.

Plans are already being made for the festivals in 1977: remember the Ennis Polka Festival, 1st weekend in May; the Sts. Cyrill and Methodius Heritage Day in Houston, 2nd Sunday in July; and the Westfest in West, Texas on Labor Day weekend.

Soon we will begin to plan the 37th Czech Day at the State Fair Texas: "Vítáme Vás" to Texas!

October, 1977.

S Pánem Bohem,

Alden Blanář Smith

A BISHOP WORKING IN A FACTORY

Since the beginning of 1975 Jozef Korec, a Slovak bishop whom the State has forbidden to continue in his "profession", has been earning his living in the warehouse of the Tatrachema firma in Bratislava. Although his health was already broken owing to a previous stay in prison, he was first put to work in the firm's chemical department. He was later transferred to the warehouse because the high concentration of petrol fumes in the workshop caused a recurrence of his lung trouble.

Korec is a Jesuit. The Society of Jesus like all other orders and congregations was dissolved and proscribed by the government in 1950. Korec has been employed as a workman since that year. He was arrested in 1959 and condemned together with other religious to 12 years imprisonment for "secret contact with other Jesuits", "hatred of the socialist régime" and "counter-revolutionary activity". Towards 1965 he was prematurely released for health reasons. At an unknown date he was clandestinely consecrated bishop. During the "Prague Spring" (1968) he was rehabilitated and became rector of the Seminary in Bratislava. In the years that followed he was not allowed to carry out his duties as a bishop. The State authorised him to act as chaplain to a group of nuns working in a children's clinic in Bratislava. He was held in great esteem by the catholic population. During his stay in the sanatorium many persons came to visit him. But he was again isolated from the faithful. On 1st January 1975 his "permit" for his pastoral activities, already greatly restricted, was finally suppressed.

THE YOUTH SYMPHONY ORCHESTRA OF GREATER CHICAGO

The Youth Symphony Orchestra of Greater Chicago will open its 31st season in Orchestra Hall on Friday evening, November 26th, at 8:15 p.m. Dudley Powers will conduct the orchestra which is made up of 110 musically advanced students from 45 high schools in the greater Chicago area.

The program will include: Overture to Benvenuto Cellini, by Berlioz; Concerto for Violin No. 2, by Bach—Carolyn Bernstein, soloist; Good Friday Spell from Parsifal, by Wagner; Polovetsian Dances, by Borodin; and Scheherezade, by Rimsky-Korsakoff.

The soloist, Carolyn Bernstein, is the daughter of Mr. and Mrs. Saul Bernstein of Highland Park. A senior at Highland Park High School, Carolyn is in her third year as a member of the Youth Symphony Orchestra of Greater Chicago, and is a student of Francis Akos. Last spring she was soloist with the Chicago City Wide Youth Orchestra, The North Shore Philharmonic and the Chicago Heights Symphony. This past summer she was Concertmistress of the Eastern Music Festival Orchestra in Greensboro, North Carolina.

Tickets for the November 26 concert are available from members of the Youth Symphony, and from Mrs. Malcolm A. Kemper, 429 Pinecrest Lane, Wilmette 60091. Starting November 16th tickets will be available at the Orchestra Hall Box Office. Gallery, $2.50 (not reserved); Balcony, $3.00 — $3.50; Main Floor $3.00

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

IS DIVESTITURE GOOD OR BAD FOR YOU?

Some Senators, arguing for divestiture of oil companies, claim it would help weaken the international oil cartel known as OPEC, which is dominated by Arab oil-producing countries. It was these countries that carried out the oil embargo of 1973-74, when they refused to sell us oil because of their Middle Eastern maneuverings.

As you will remember, the Arab embargo caused gasoline shortages in this country and waiting lines in front of many service stations. And suddenly gasoline prices shot up. Some people blame the oil companies for the higher prices, but the truth is that the price increases can be traced directly to the governments of the OPEC countries, which have increased the price of their crude oil by 450 per cent.

This has had a drastic effect, because we are now getting more than 40 per cent of our oil from foreign countries, and almost one third of these imports are from the Arab member countries of OPEC.

Although the backers of the divestiture Bill are claiming OPEC will be weakened if the American oil companies are fragmented, they have not been able to convince very many people that they are right. Obviously, their argument is a bit hard to understand. The Arabs have the oil, and how can one weaken them by dismembering the American oil companies which have to negotiate for oil purchases?

Numerous witnesses at recent Congressional hearing heaped scorn on such an idea. One of them was Barry Shillito, a former Assistant Secretary of Defense, who said that if American oil companies are chopped up by Congress "we would be further fragmenting our negotiating capabilities while OPEC concentrates theirs. This can only lead to higher and higher prices from the OPEC countries."

If this Bill would have such bad effects on the U.S. economy and on the U.S. consumer, why then does anybody dare sponsor it?

Perhaps one answer is to be found in a statement made by William P. Tavoulareas, president of Mobil Oil Corporation, who has said this about the controversy over oil company divestitute:

"At heart, the controversy is not economic at all, but ideological. The drive for divestiture represents a political declaration that large oil corporations — and by extension, big companies of all kinds — are somehow evil. It is that old corollary of populism rearing its head again: bigness is bad, smallness is good."

I would suggest that before you vote in November, find out how your candidates stand on this vital issue. If the new Congress is loaded with backers of divestitute, your future trips to the service station could become more costly.

MINDSZENTY'S GHOST HITS COMMUNISTS

Vienna, Austria. — In the past Hungarian Catholics on Communist-conducted Vienna excursions have been able to include a visit to the Catholic pilgrimage center of Mariazell, 60 miles southwest of here.

But Cardinal Mindszenty, primate of Hungary who spent his last 25 years in prison, asylum or exile, was buried at the Mariazell cemetery when he died last year.

Now, the reports say, side stops of the tours at Mariazell have been cancelled.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000 00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500